ROČENKA

Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku

Adamovské Kochanovce

Cirkevný rok 2011

ROČENKA

Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku
Adamovské Kochanovce

Cirkevný rok 2011

Vážení čitatelia, bratia a sestry!

Keď sme pred dvoma rokmi vydali prvé číslo ročenky, s napätím i nervozitou sme čakali, s akou odozvou medzi vami sa stretne. Prijali ste ju a nešetrili ste slovami povzbudenia. Rovnako i druhé číslo ročenky, ku ktorému sme pridali i kalendárik s motívom nášho chrámu Božieho, sa stretlo so záujmom. A keďže ste do uzávierky tretieho čísla ročenky darovali na jej vydanie 1426,50 €, pociťujeme to všetci, ktorí ju pripravujeme ako kladné ohodnotenie našich snáh, výzvu do ďalšej práce, ale i záväzok voči vám. Je to ubezpečenie, že informácie o činnosti cirkevného zboru podané týmto spôsobom sú vami prijaté a rozširované i ďalej za hranice nášho zboru.

Nech sa vám i tretie číslo ročenky dobre číta, nech v ňom nájdete slová povzbudenia a posilnenia, nech prispieva k šíreniu Slova Božieho v rodinách, k zvýšeniu záujmu o cirkevný život a k zlepšeniu vzťahov medzi veriacimi.

Úvodom

Dcéra evanjelistu Billyho Grahama sa zúčastnila rozhovoru v programe „Early Show“ a moderátorka Jane Claysonová sa jej spýtala: „Ako mohol Boh niečo také dopustiť?“ Myslela tým na udalosti z 11. septembra 2001, keď teroristi napadli budovy Svetového obchodného centra v New Yorku. Anna Grahamová jej dala veľmi hlbokú a múdru odpoveď.

Povedala: „Verím, že Boh je hlboko zarmútený tým, čo sa stalo, tak ako aj my, ale roky sme Bohu hovorili, aby odišiel z našich škôl, z našej vlády a z nášho života. A keďže je gentleman, verím, že sa potichu stiahol. Ako môžeme očakávať, že nás Boh požehná a ochráni, keď ho žiadame, aby nás nechal na pokoji?“

Myslím si, že sa to začalo, keď sa Madeline Murrayová-O Harová sťažovala že nechce v školách žiadne modlitby, a my sme povedali ÁNO.

Potom niekto povedal, že by bolo lepšie, keby sa Biblia v školách nečítala. Biblia, ktorá hovorí: nezabiješ, nepokradneš, a miluj svojho blížneho, ako seba samého. A my sme povedali ÁNO.

Potom Dr. Benjamin Spock začal tvrdiť, že by sme nemali svoje deti trestať, keď sa zle správajú, lebo by sme tak mohli zraniť ich mladé osobnosti a narušiť ich sebaúctu (syn Dr. Spocka spáchal samovraždu), a my sme súhlasili: „Odborník určite vie, čo hovorí.“ Tak sme znovu povedali ÁNO.

Potom niekto povedal učiteľom a riaditeľom, aby nevychovávali naše deti, keď sa správajú zle. A riaditelia povedali, aby žiadny člen učiteľského zboru netrestal študentov, keď sa neprístojne správajú, lebo nechcú stratiť dobré meno a určite nechcú, aby ich zažalovali. (Medzi výchovou a mlátením, fackaním, ponižovaním a kopaním je veľký rozdiel.) A my sme povedali ÁNO.

Potom niekto povedal, dovoľme našim dcéram, aby šli na potrat, keď chcú, a nemusia o tom dokonca povedať ani svojim rodičom. A my sme povedali ÁNO.

Potom nejaký múdry člen školskej rady povedal, že chlapci zostanú chlapcami a aj tak budú robiť čo chcú, takže dajme našim synom toľko kondómov, koľko si len zažiadajú, aby si užili toľko zábavy, koľko len chcú. Nemusíme pritom hovoriť ich rodičom, že ich dostali v škole. A my sme povedali ÁNO.

Potom niekto z vyšších úradníkov povedal, že nezáleží na tom, čo robíme v súkromí, ak poctivo pracujeme. Zase sme súhlasili a povedali, že nám nezáleží na tom, čo človek robí v súkromí, vrátane prezidenta, ak máme prácu a naša ekonomika je v poriadku.

Potom niekto povedal „Vydávajme časopisy s obrázkami nahých žien a nazvime to dobrým, realistickým ocenením krásy ženského tela.“ A my sme povedali ÁNO.

Potom niekto posunul toto ocenenie ešte o krok ďalej a publikoval obrázky nahých detí. Ďalší krok urobil, keď ich sprístupnil na internete. A my sme povedali ÁNO, odvolali sa predsa na slobodu prejavu.

Potom prišiel zábavný priemysel s tým, aby sme urobili televízne programy a natočili filmy, ktoré propagujú rúhanie, násilie a nezákonný sex. Povedali: „Nahrávajme hudbu, ktorá povzbudzuje ľudí k znásilňovaniu, drogám, vraždám, samovraždám a k preberaniu satanských vzorov.“ A my sme povedali: „Veď je to len zábava, nemá to žiadne negatívne vplyvy, aj tak to nikto neberie vážne, tak poďme na to .“

Teraz sa pýtame sami seba, prečo naše deti nemajú svedomie, prečo nerozoznávajú dobré od zlého, a prečo pre nich nie je problémom zabiť cudzincov, svojich spolužiakov a samých seba. Keby sme o tom dlhšie popremýšľali a pozreli sa hlbšie, možno by sme našli odpoveď. Myslím, že to má veľa do činenia s tým, že „Človek žne, čo zasadil“.

Milí priatelia, sestry a bratia! Možno je rebríček našich osobných problémov, rovnako ako poradie problémov, s ktorými sa pasujeme pri zvesti a živote podľa evanjelia v našom cirkevnom zbore trocha iný než ten, ktorý opísala Anna Grahamová. Je dosť pravdepodobné, že niektoré z našich problémov nespomenula vôbec. To však ani najmenej neprekáža, pretože to čo spája jej slová s ťažkosťami, ktoré prežívame je hlboká biblická pravda, ktorú ona rozviedla tak oslovujúcim spôsobom: Človek žne, čo zasadil.

V nedávnej minulosti mnohých z nás presvedčili, že viera patrí do kostola, kde sa za ňou pekne a potichu zatvoria masívne dvere. Uistili nás, že je v poriadku, ak v nedeľu – aj to len na chvíľu – hovoríme a počujeme jedno, ale počas ostatných dní sa správame úplne inak. Utvrdili nás v tom, že o viere sa nehovorí, pretože o nej hovoriť nevieme, a preto bude lepšie mlčať. Semienka boli zasadené a nakoľko diabol bez väčšej námahy našiel tých, ktorí sa o ne usilovne starali, niektoré z nich vyrástli a prinášajú svoju úrodu.

Je nemožné vymenovať všetko to bodľačie, ktoré nás trápi, znepokojuje, obmedzuje. Mohli by sme spomenúť dvojtvárnosť, ktorú Ježiš pomenoval farizejstvom, ale práve tak neúctu, neochotu pomôcť, neschopnosť jasne prehovoriť voči nespravodlivosti a klamstvu. Skutočne, je nemožné spomenúť všetok kúkoľ,

ktorý vyrástol v Božej záhrade, na mieste kde sa sialo Jeho Slovo a kde malo prinášať mnohonásobnú úrodu.

Všimol som si, že čoraz častejšie zvykneme na problémy a ťažkosti odpovedať bezmocným pokrčením ramien a občas aj slovným vyjadrením: Veď čo už ja na tom zmením. Niekedy sa uspokojíme s vymenovaním problematických javov v spoločnosti, ale tým sa to tiež väčšinou končí. Ktorú chorobu sa však podarilo vyliečiť len tým, že sa pomenovala príčina a neodstránila sa? Ktorá choroba pominula, ak človek dostatočne dlho čakal a nehľadal liek? Možno sa mýlim, ale o takej chorobe ešte svet ešte nechyroval.

Už dlhšiu dobu mi Pán znova a znova pripomína slová zo starozmluvnej knihy Ester. Vyslovil ich Mordochaj, keď presviedčal židovskú príbuznú Hadassu, ktorá sa stala manželkou kráľa Ahasvéra, teda kráľovnou Ester, aby u svojho manžela zakročila proti výnosu na základe ktorého mali vyhubiť celý židovský národ. *„Nemysli si, že so svojím životom vyviazneš v kráľovskom paláci jediná zo všetkých Židov. Ak budeš v tejto chvíli mlčať, úľava a záchrana príde Židom z inej strany, ale ty a tvoja rodina zahyniete.* ***A kto vie, či si nebola vyvolená na kraľovanie práve pre takú chvíľu, ako je táto?“*** (Est 4,13-14)

Každý z nás má vo svojom živote a vo svojom postavení určité poslanie od Boha. Niektorí z nás sa pokúšajú porozumieť mu a naplniť ho. No nie vždy sa nám to darí. Preto Boh hľadá rozličné spôsoby, ako k nám prehovoriť, ako nám zjaviť svoj plán a zámer. Niekedy to robí prostredníctvom ľudí, našich bratov a sestier, priateľov, ktorí prichádzajú a volajú nás, pozývajú k Božiemu dielu. Možno už aj teba takto volal a vyzýval: Poď a nasleduj Ma! Ak si tak ešte neurobil, máš ďalšiu príležitosť a šancu. Veď možno práve pre chvíľu, ako je táto, si ťa vyvolil Boh. Nemlč, keď treba hovoriť. Neopakuj s davom ÁNO, keď Boh hovorí jasné NIE. Neobmedzuj vieru, ktorú ti dal Boh a neuzatváraj ju pred okolitým svetom. Nekrč bezmocnými ramenami, keď si dostal silu spraviť niečo inak. Neuspokoj sa so životom, ktorý je naplnený nepokojom.

Táto Ročenka je svedectvom o práci nášho cirkevného zboru v Božej záhrade. Možno ťa niečo z aktivít opísaných na nasledujúcich stranách zaujme, a preto neváhaj: poď a pridaj sa. Azda si pri čítaní povieš, že niečo nie je úplne dobré, a preto ťa prosím: príď a pomôž nám to napraviť. Možno zistíš, že sme pri zvestovaní evanjelia niektorú oblasť života alebo niektorú skupinu ľudí prehliadli: nemlč o tom a pomôž nám to zmeniť. Boh volá aj teba a dáva ti všetko potrebné k tomu, aby si dobré sial a snáď aj dobré žal. Amen.

Základné informácie o Cirkevnom zbore Evanjelickej cirkvi a.v. Adamovské Kochanovce

Počet evidovaných členov k 31.12.2010: 1576
K cirkevnému zboru patria členovia Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku žijúci v obciach Chocholná-Velčice, Adamovské Kochanovce, Melčice- Lieskové, Ivanovce v okrese Trenčín.

Predsedníctvo zboru: Mgr. Ján Ochodnický, zborový farár
Ing. Slavomír Šikuda, zborový dozorca
Bohuš Danielčik, zástupca zborového dozorcu

Kurátori: Milan Adamči, filiálka Chocholná
Milan Lukáč, filiálka Velčice
Dušan Ďuriš, filiálka Adamovce
Anna Strechová, filiálka Lieskové
Emília Fabianová, filiálka Melčice
Anna Križková, filiálka Ivanovce
Elena Wilkinson, zborová kurátorka

Zborové presbyterstvo:
Chocholná: Ondrej Cingálek, Ján Fábik, Viera Horňáková, Ján Juríček, Anna Mikulová,
náhradné členky: Ľubomíra Adamčiová, Jarmila Mikulová
Velčice: Alena Kollárová, Michal Kubis, Vladislav Ozimý
Adamovce: Anna Matejovičová, Ján Plesnivý, Vladimír Staňák,
náhradný člen: Jaroslav Zongor
Kochanovce: Eva Mikušaťová, Štefan Potoček,
náhradné členky: Anna Petrová, Pavlína Šikudová
Lieskové: Anna Erlichová, Darina Chrenková, Michal Richtárik,
Emília Vašková, náhradná členka: Darina Chrenková ml.
Melčice: Dušan Fabian, Milan Kudla, Jarmila Misárošová,
Emília Adašková, náhradný člen: Ľubomír Staňák
Ivanovce: Anna Grumbláková, Miroslava Križková,
Ľudmila Lukáčiková, Dana Ochodnická, Anna Poláková

Hospodársky výbor: Jarmila Misárošová, predsedníčka výboru
Elena Wilkinson
Peter Mikušať

Stavebný výbor:	Milan Adamči Milan Lukáč Ľubomír Staňák Jarmila Šebánová
Účtovníčka:	Marta Mitanová
Pokladník:	Viera Hladká
Zvonárka:	Pavlína Šikudová
Kantori:	Martin Augustín, Zdenko Zajíček

Srdečne vás pozývame

Hlavné služby Božie v nedeľu o 8.30 v kostole
Detská besiedka v nedeľu počas hlavných služieb Božích o 8.30 v zborovom dome
Biblická hodina v utorok o 17.30 v zborovom dome
Dorast evanjelickej mládeže v stredu o 16.00 v zborovom dome
Zborový spevokol vo štvrtok o 16.30 v zborovom dome
Spoločenstvo evanjelickej mládeže v sobotu o 17.30 v zborovom dome
Spoločenstvo evanjelických žien v 1. nedeľu v mesiaci o 14.00 v zborovom dome

Vyučovanie v školskom roku 2011/2012

Katechumeni (1. ročník) v utorok o 15.00 v zborovom dome
Konfirmandi (2. ročník) v stredu o 15.00 v zborovom dome
Základná škola Chocholná – Velčice (1. a 2. ročník) v utorok 13.15 – 14.00
Základná škola Ivanovce (všetky ročníky) v piatok 10.55 – 11.40
Základná škola Melčice – Lieskové 1. ročník vo štvrtok 10.35 – 11.20
Základná škola Melčice – Lieskové 2. ročník v stredu 11.30 – 12.15
Základná škola Melčice – Lieskové 3. a 4. ročník v stredu 10.35 - 11.20
Základná škola Melčice – Lieskové 5. ročník vo štvrtok 11.30 – 12.15
Základná škola Melčice – Lieskové 6.a 7. ročník v stredu 12.25 – 13.10
Základná škola Melčice – Lieskové 8. a 9. ročník vo štvrtok 12.25 – 13.10
Materská škola Chocholná – Velčice v utorok 14.15 -14.45
Materská škola Melčice – Lieskové v stredu 9.45 – 10.15
Materská škola Adamovské Kochanovce v stredu 14.15 – 14.45
Materská škola Ivanovce vo štvrtok 14.45 -15.15

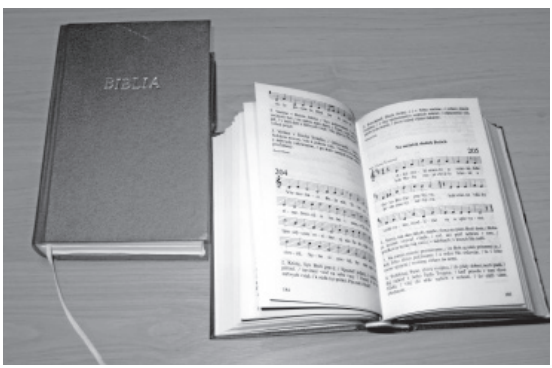

Kronika cirkevného roku 2011

November 2010

Začiatok nového cirkevného roka

Advent znamená príchod – príchod kráľa. Do svojho vlastného prichádza Ten, ktorý bol od počiatku.

Počas adventu si máme pripomenúť to, na čo tak radi zabúdame: Nič ľudské nie je definitívne! Svet nepatrí nám. Všetky naše predstavy, súdy, tvrdenia, všetko naše poznanie je dočasné, provizórne a nedokonalé. Nič z toho, čo hovoríme a presadzujeme, nie je absolútne. Všetko je poznamenané človečenstvom, sebectvom a hriechom.

Všetko, čo hovoríme, robíme, tvrdíme či presadzujeme, musíme preto robiť s veľkou pokorou. Nikto z nás nie je poslednou autoritou. V ničom nemáme posledné slovo, pretože ho bude mať niekto iný. Až Pán Ježiš znovu príde na tento svete, budeme všetci nevýslovne prekvapení. Ten úžas bude v tom, že sa stane práve to, o čom v Biblii čítame, ale čomu sme už veriť prestali alebo sme si výklad prispôsobili svojim vlastným predstavám a potrebám. Až príde Kristus, budeme zaskočení, ako veľa vecí sme si zle vyložili a skreslili svojím sebectvom, strachom a osobnými záujmami.

Mať nad niekým alebo niečím moc je obrovské pokušenie. Vždy, keď si človek myslí, že už niečomu rozumie, keď sa mu zdá, že niečo vie, keď ho ostatní chvália a s obdivom k nemu vzhliadajú, keď má moc, keď má možnosť niekoho odsúdiť - vo všetkých takýchto chvíľach je dobré si povedať: nie ja, ale Pán je naším kráľom. Náš kráľ ešte len prichádza a ja si nemôžem sadnúť na Jeho miesto a hovoriť za Neho. Náš kráľ je ešte na ceste. Mnohé nám už povedal, ale plná pravda stále ešte nezaznela. Ak uznávame za svojho kráľa Ježiša Krista, potom sú rozhodnutia, ktoré jednoducho nesmieme urobiť, pretože sú vyhradené iba Jemu. Sú vety, ktoré nesmieme hovoriť, pretože ich smie vysloviť iba On. Nie sme pánmi tohto sveta a musí to byť na nás už dnes vidieť. Advent znamená, že máme mať pre Ježiša Krista trvalo rezervované prvé miesto vo svojom živote.

Ešte je čas. Ak Ježiš ešte neprišiel druhýkrát na túto zem, znamená to, že nám ešte dáva príležitosť na pokánie a nápravu. Využime tento čas, aby sme si zamietli vo svojom srdci a svedomí! Je potrebné znova uvoľniť Bohu miesto. Trón, na ktorom sa nám tak zapáčilo, musí zostať prázdny. Pán Ježiš sa nedá ničím nahradiť.

Aj tieto slová a myšlienky sme si vypočuli v kázni Božieho slova potom, ako sa na oltári rozhorela prvá zo sviec na adventom venci, neklamný znak toho, že začal ďalší advent. Kiež nám teda dobrý Pán pomôže zachovať si v srdci prvé miesto pre Neho, aby mohol zasadnúť na svoj trón a viesť nás po dobrých cestách počas celého cirkevného roka.

V sobotu **27. novembra** bol pokrstený **Alex Miko**, prvorodený syn Lukáša Fabiana a Martiny Mikovej z Melčíc – Lieskového.

December 2010

Dom v stráni

Tradícia návštevy divadelného predstavenia zapustila v našom cirkevnom zbore hlbšie korene a tak neraz zaznieva otázka: Kedy pôjdeme opäť do divadla? Po nahliadnutí do programu Slovenského národného divadla v Bratislave sme využili príležitosť a vo štvrtok **2. decembra** sme zhliadli divadelné predstavenie Dom v stráni od známeho slovenského autora Martina Kukučína.

Román Dom v stráni napísal Martin Kukučín po odchode zo Slovenska na chorvátsky ostrov Brač. Inšpirovali ho príbehy, ktoré ako lekár počúval a zažíval na vlastnej koži.

Príbeh romantickej lásky dvoch mladých z opačných strán spoločenského rebríčka a zrážky generácií nás zaujal svojou aktuálnosťou. Nikto z nás sa preto nevracal domov s pocitom premárneného, ale naopak veľmi dobre a osožne využitého večera.

Pred divadlom

Štedrovečerné medovníčky

Keď v okolí zborového domu cítiť nádhernú, sladkú vôňu plnú medu, vedzte, že to naše usilovné ženičky s láskou zhotovujú štedrovečerné medovníčky. Nebolo

tomu inak ani v adventnom čase, keď sa naše sestry stretli **10. decembra** pri príprave týchto sladkých dobrôt za asistencie brata farára. Starostlivo dozeral na pečenie a počet upečených medovníčkov si zapisoval, aby sa dostalo každému, kto zavíta do nášho chrámu vo sviatočný štedrovečerný čas.

Prácu sme si podelili. Jedny valkali cesto, druhé vykrajovali, ďalšie potierali vajíčkom či zdobili. Keď boli medovníčky upečené, nechali sme ich dobre vychladnúť a v nasledujúcom týždni sme sa stretli opäť, aby sme ich zabalili a pripravili pre obdarovaných.

Dovoľte mi využiť tento priestor pre poďakovanie ochotným sestrám za pomoc a zároveň k pozvaniu sestier, ktoré akosi váhajú s účasťou na podobných stretnutiach v zbore. Príďte, dvere zborového domu sú aj pre vás otvorené!

Adventný modlitebný týždeň

Niekto povedal, že modlitba je dýchaním kresťana. Inými slovami, kresťan, ktorý sa nemodlí, nedýcha. Kto nedýcha, je mŕtvy. Zbor, ktorý sa nemodlí, duchovne nedýcha. Ak nedýcha, je mŕtvy. V našom cirkevnom zbore máme viacero dobrých aktivít, ale priznajme si, že spoločné modlitby nie sú silnou stránkou nášho duchovného života. V týždni medzi 3. a 4. adventnou nedeľou, **14. – 18. decembra**, sa v našom zbore konal adventný modlitebný týždeň. Bol príležitosťou k tomu, aby sa nielen náš osobný, ale aj spoločný zborový modlitebný život oživil. Úvod k modlitbám tvorilo čítanie a zamyslenie nad slovami proroka Abdiáša. Každého z modlitebných stretnutí sa zúčastnilo priemerne 15 bratov a sestier. Veríme, že s Božou pomocou sa nám podarí prinavrátiť spoločným modlitbám miesto, ktoré im v našej cirkvi reformovanej na základe Písma svätého patrí.

Vianočný večierok

Jeden zimný podvečer vianočných prázdnin strávili mládežníci spolu s členmi Klubu na Pevnej skale na vianočnom večierku. Bol to požehnaný a príjemne

strávený čas, kedy sa všetci prítomní spoločne dobre zabavili a pri tom premýšľali o pravej podstate Vianoc a skutočnom dare, ktorý sme na Vianoce dostali. Dostať sa k podstate tohto daru však nie je jednoduché. Treba sa dostať cez viaceré vrstvy obalu, ktoré ho zahaľujú. Prvú vrstvu tvorí skrášlenie Vianoc cez ozdoby, svetlá, girlandy,... Druhú vrstvu tvoria darčeky, bez ktorých si sviatky nedokážme predstaviť. Tretiu vrstvu tvoria obľúbené televízne programy. Ako ďalšiu môžeme označiť množstvo ľudí, ktoré sa stretne. A tak vrstvu po vrstve odstraňujeme všetko, čo zakrýva pravý dar Vianoc a tým nie je nikto iný ako Ježiš Kristus, ktorého Boh dal tomuto svetu, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.

Čas strávený na večierku sme si spríjemnili spievaním vianočných piesní, súťažením v balení darčekov, kreslení vianočných symbolov a postáv spojených s vianočným príbehom a nemožno zabudnúť na vianočné príhovory, ktoré spoločne napísali a použili.

Január 2011

Nový rok

„Nemám čas.“ „Času je málo.“ „Nič nestíham.“ Tieto slová akoby sa stávali heslom modernej doby. Je to možno nejaká zvláštna móda, robiť toho čo najviac, naložiť si viac ako unesiem, všetko stihnúť, využiť každú sekundu. Čas je nedostatkový tovar. Ale aj na začiatku nového kalendárneho roku si veriaci kresťan môže uvedomiť: Ja mám čas! Dostal som predchádzajúci rok, otvára sa predo mnou ďalší. Čas mám. Je skôr otázka, k čomu ho využijem, čomu alebo komu ho venujem.

Na prvých službách Božích v novom kalendárnom roku 2011 sme prosili nášho Pána, aby sme vedeli správne využiť svoj čas, ktorý nám On vymeral. Vypočuli sme si tiež túto kázeň na základe slov, ktoré sa stali slovami Písma pre náš cirkevný zbor v roku 2011 a ktoré nás sprevádzali i na kalendáriku, ktorý bol darom cirkevného zboru do každej evanjelickej domácnosti:

„Videl som ťažkú úlohu, ktorú dal Boh ľuďom, aby sa ňou umárali. Všetko krásne učinil vo svojom čase, aj večnosť im dal do sŕdc, len aby človek nevystihol od počiatku až do konca dielo, ktoré Boh vykonal.“ Kaz 3,10-11

Už niekoľko rokov si podľa kresťanskej tradície losujeme verš zo svätého Písma, ktorý nás potom sprevádza po celý rok a ktorý ako veríme je osobitým Božím posolstvom pre spoločenstvo nášho cirkevného zboru. Pre tento rok sme

vylosovali dva verše z 3. kapitoly knihy Kazateľa. Už úvodné slová sú však pre nás ťažko „stráviteľné“. Ťažká práca, úloha, námaha. Mnoho ľudí mi hovorí, že si po celotýždennej námahe prichádzajú do kostola odpočinúť a načerpať nových síl. Biblické posolstvo o ťažkej úlohe, ktorú úmorne plníme, však túto našu predstavu nespĺňa.

Iste, bez práce to v živote nepôjde. Dnešné raňajky neprišli na stôl samé od seba. Nezniesli sa samé z police a len tak sa nevyložili z chladničky. Niekto musel ráno vstať, niekto musel prísť do kuchyne a všetko pripraviť. Podobne to platí i v cirkevnom zbore. Bohoslužby sa nezorganizujú samé od seba. Ani deti v nedeľnej besiedke sa nevychovajú len tak. Stretnutia spoločenstiev musí niekto pripraviť. Letné tábory sa nezorganizujú samy od seba. Nič sa neudeje „len tak“. Niekto to musí urobiť, niekto si to musí oddrieť. A to isté platí aj v bežnom živote.

Ibaže pri práci, pri plnení našich úloh sme v ohrození. Je tu hrozba, že človek bude hyperaktívny a bude žiť s pocitom, že všetko je na ňom a všetko musí urobiť on sám. Poznáte tie prepracované ženy, ktoré všetko urobia? Z jednej práce (v zamestnaní) sa náhlia do druhej (v domácnosti). Nikto im nepomôže, pretože nikto to nevie urobiť dobre. A keď predsa manžel, deti niečo urobia, musia to po nich opraviť, vylepšiť. Nabudúce im to radšej ani nerozkážu, ale hneď si to urobia samy. Ale nebojte sa milé sestry, nie ste jediné, ktoré robia chyby. Aj muži sú takí istí...(a možno aj horší) A tak sa opakuje to isté: keď mám niekomu vysvetliť prečo a ako to má robiť,... radšej si to urobím sám.

Náš život je plný ťažkých úloh. Ale nie sú mnohé z nich ešte ťažšie práve preto, že si myslíme, že ich „musíme“ plniť sami. Kazateľ píše: *„Videl som ťažkú úlohu, ktorú dal Boh ľuďom, aby sa ňou umárali.“* Ale či nám Boh nesľúbil: *„Nenechám ťa a neopustím“?!* Či sa na Kazateľove slová nepozeráme skrze Novú zmluvu, ktorá svedčí o príchode Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý k sebe volá všetkých unavených: *„Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie“?!*

Niekto nemôže namietnuť: To sa Bohu žije, vo večnosti a blaženosti, zatiaľ čo nám ľuďom pripravil námahu, drinu, ťažkú úlohu. Stále si predsa máme pripomínať radostnú zvesť evanjelia o tom, že večný Boh prichádza medzi nás, do ľudských podmienok. Boh nie je ten hore, vzdialený od všetkého ľudského. Boh je ten, ktorý v tom ide s nami. A preto pri všetkých úlohách a prácach, ktoré sú pred nami pamätajme, že Boh nám ponúka pomocnú ruku a že pri ich plnení majú svoj podiel i naši blížni. Skutočne nemusíme robiť všetko a za každú cenu.

Verše z Božieho slova, ktoré nás majú sprevádzať tento rok, však nie sú len o práci a plnení našich úloh. Boh nám zjavuje niečo oveľa dôležitejšie: Každý z nás má túžbu, ktorá ide oveľa ďalej. Každý z nás má večnosť v srdci. Naša duša túži po dokonalosti, piští po absolútnom naplnení. Nie je takých vecí na zemi, niet takej práce, zábavy, umenia, takej knihy, filozofických úvah, relácií v televízii,..,

ktoré by naplnili a uspokojili človeka natoľko, aby si povedal: Už mi nič nechýba! Jediný, kto môže zaplniť túto „čiernu“ dieru je večný Boh.

Boh nám do sŕdc vložil túžbu po večnosti. Preto väčšina ľudí verí v život večný. Bez tejto viery sa nevieme zaobísť. Karol Kuzmány v piesni „Verím to pevne“ hovorí o človeku: „z prachu stvorený, určený pre večnosť a nesmrteľnosť“.

Tým sa človek líši od všetkých ostatných tvorov: nežije len pre prítomný okamih, ale pre celú večnosť. Tak ako to v jednej básni napísal český básnik Josef Sládek: „V náručie Božie, odkiaľ sme vyšli, veríme, že sa vrátime zas. Kto by sa desil, kto by sa hrozil v ten vážny čas? Po ťažkej púti, navždy ísť domov, odkiaľ už nikdy v tú chladnú diaľ! V náručie Božie zaletieť navždy, kto by sa bál?“ Musíme sa však zmieriť s tým, že do všetkého nenahliadneme a všetko nepochopíme.

Tak píše aj Kazateľ: *„len aby človek nevystihol od počiatku až do konca dielo, ktoré Boh vykonal“*. Musíme sa zmieriť s tým, že zostaneme deťmi svojej doby, že o počiatku Božieho diela vieme len to, čo nám Boh zjavil a že konečné zavŕšenie Božieho diela je len v rukách nášho nebeského Otca. Túžba po večnosti nás však vyučuje múdrosti, skrze ktorú môžeme rozlíšiť závažné od bezcenného, dôležité od prázdneho, časné od večného a učí nás tiež poznávať Boha v tých „jednoduchých“ a „každodenných“ príležitostiach nášho obmedzeného života, spoznávať Jeho dary v tom, čo nám pôsobí radosť, poznávať Jeho požehnanie za výsledkami svojej práce. A večnosť v srdci nás tiež učí, že ozajstný človek dobro nielen radostne prijíma, ale aj koná.

Novoročný príhovor zborového dozorcu

Milé sestry, milí bratia.

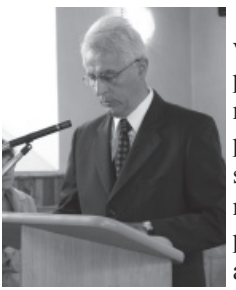

Na začiatku každého nového roku rozmýšľame väčšinou o tom, aký bude rok, čo nám prinesie. Niečo vieme predpokladať na základe svojich skúseností či na základe racionálnych prognóz, ale predpovede sa v mnohých prípadoch plnia len čiastočne. Na základe svojich skúseností vieme aj to, že aj počas nastávajúceho roku sa objaví niečo, s čím nepočítame, čo nečakáme a čo ani nevieme predvídať. Môžeme sa dostať do situácií veľmi radostných, ale aj veľmi ťažkých. Na ich zvládnutie sa môžeme pripraviť tým, že budeme mať nádej, lepšie povedané, že budeme mať kresťanskú nádej. Ak je v našom živote takáto nádej skutočnosťou, potom máme naozaj veľký a pevný vklad do budúcnosti. Kresťanská nádej je totiž platná vo všetkých situáciách. Takúto nádej založenú na Pánu Bohu vyjadrujú aj slová 31. Žalmu(15-16a) : Ja Tebe dôverujem, Hospodine, hovorím : Ty si môj Boh ! V Tvojej ruke sú moje časy!

Pán Boh nám nesľubuje ľahký a pohodlný život. To čo nám Pán Boh vo svojom

slove sľubuje, je vnútorný pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum. Cesta, ktorou nás Pán tohto roku povedie, možno vôbec nebude rovná, ľahko schodná. Možno na nej bude aj dosť rôznych problémov, ťažkostí, smútku. Ale aj takúto ťažko schodnú cestu nám môže všemohúci Boh pomôcť zdolať tak, ako by to bola rovina – teda s pokojom v srdci, v skutočnej dôvere v Božiu pomoc, v skutočnej kresťanskej nádeji. Aj naše srdce bude mať Boží pokoj, ak nás povedie Duch Boží, ak budeme patriť vo viere Pánovi Ježišovi Kristovi.

Ďakujem Vám milé sestry a bratia za Vaše modlitby, za Vašu štedrosť, za pracovité ruky pri brigádach, upratovaní chrámu Božieho, zborového domu, fary a lásku k svojmu zboru, ale ďakujme spoločne predovšetkým milostivému Pánu Bohu za jeho milosť, ktorá pri nás trvá, za jeho požehnanie a pomoc.

Verím že aj rok 2011 bude pre nás časom Božej milosti, ktorú by sme rozhodne nemali premrhať. Prosme teda aj na začiatku tohto roku : Daj mi poznať cestu po ktorej mám kráčať, lebo ja dúfam v Teba, bo k tebe pozdvihnem svoju dušu. Nauč ma plniť Tvoju vôľu, veď Ty si Boh môj; Tvoj dobrý Duch nech sprevádza ma po rovnej zemi ! Amen.

Milý brat farár.

Na prahu nového kalendárneho roka 2011, Vám chcem poďakovať ako duchovnému pastierovi tohto bohumilého cirkevného zboru za uplynulý rok. Rok 2010 bol v našom cirkevnom zbore bohatý na rôzne udalosti. Spomeniem aspoň dve najvýznamnejšie. Tou prvou bolo ukončenie stavebných prác, ktoré začali rekonštrukciou starej fary na zborový dom, obnovou interiéru chrámu Božieho až po úpravu okolia chrámu a parkoviska. Tou druhou bola slávnostná vysviacka novokňazov našej evanjelickej cirkvi v našom chráme Božom. To, že sme aj podľa vyjadrení významných účastníkov tejto slávnosti zvládli na výbornú je v prvom rade Vaša zásluha. Jeden cirkevný zbor dokázal reprezentovať našu evanjelickú cirkev na tej najvyššej úrovni.

Ďakujem Vám za tých najmenších, ktorí každú nedeľu stoja okolo oltára a čakajú na Váš milý príhovor. Ďakujem za mládež, ktorej ste akoby starším bratom a že Vaša práca s mládežou prináša ovocie je vidieť v tom, že tento cirkevný zbor má už tretieho študenta na evanjelickej bohosloveckej fakulte. Ďakujem za spoločenstvo evanjelických žien, ktoré sa rado a s láskou stretáva s Vami každú prvú nedeľu v mesiaci. Ďakujem za spevokol, ktorý pod Vaším vedením ožil a svojím spevom dôstojne reprezentuje tento zbor. Ďakujem za seba milý brat farár. Je mi cťou spolupracovať s Vami ako zborový dozorca. A nakoniec ďakujem za celý cirkevný zbor. Tešíme sa, že ste naším duchovným pastierom. Ďakujem za všetkých , ktorých povzbudila Vaša rada, dobrý príklad a úsmev.

Prajem Vám do nového roku pevné zdravie, požehnanie v práci, plné kostolné lavice i zborový dom.

Zborové presbyterstvo

18. januára zvolalo predsedníctvo cirkevného zboru zasadnutie zborového presbyterstva, ktorého hlavnou náplňou bolo zhodnotenie roku 2010. Prítomní prerokovali a schválili správu o hospodárení cirkevného zboru za rok 2010 a návrh rozpočtu cirkevného zboru na rok 2011. V časti programu rôzne zboroví presbyteri prediskutovali a súhlasili s vydaním ďalšej Ročenky cirkevného zboru, navýšili pokladničný limit, odsúhlasili preplatenie finančných výdavkov spojených s víkendovým pobytom členov dorastu na chate AOZ v Chocholnianskej doline a plán prác na rok 2011. Zborové presbyterstvo neschválilo návrh zámeny časti po-zemku v Adamovských Kochanovciach, časti Horné políčko.

V 3. nedeľu po Zjavení Krista Pána **23. januára** bola po službách Božích pokrstená **Dorota Staňáková**, prvorodená dcéra Ing. Ivana Staňáka a Ing. Stanislavy Staňákovej, rod. Kolarovskej z Ivanoviec.

Výročný zborový konvent

V 4. nedeľu po Zjavení Krista Pána 30. januára sa konal výročný zborový konvent. V jeho úvode predniesol brat farár kňazskú správu za rok 2010, v ktorej na základe biblického príbehu o stretnutí Pána Ježiša s colníkom Zacheom pripodobnil mnoho ľudí, ktorí sú len *vlažnými* členmi cirkevného zboru k novodobým Zacheom. Ježiš neobišiel colníka, ktorým ostatní pohŕdali, a preto sa aj my máme zaujímať o ľudí okolo nás a pokúsiť sa príkladom svojho života viery priviesť aj ich k hľadaniu a nasledovaniu Ježiša Krista.

Zborový konvent schválil správu o hospodárení cirkevného zboru za rok 2010, v ktorej sa uvádza, že príjmy cirkevného zboru boli vo výške 33159 €, z toho príjmy z majetku 2869 €, dary 9826 €, ofery 11634 € cirkevný príspevok 8257 €, ostatné 140 €, úroky 66 € a ostatné príjmy 367 €. Výdavky cirkevného zboru boli vo výške 31400 €, z toho opravy 14314 €, cestovné 664 €, reprezentácia 461 €, telefón 457 €, poistky 385 €, ostatné 377 €, časopisy a knihy 2109 €, kancelárske potreby 336 €, PHM 36 €, čistiace potreby 8 €, ostatné 3067 €, vodné 209 €, elektrická energia 1019 €, plyn 4970 € daň z príjmu 589 € daň z nehnuteľnosti 17 €, úrok 12 €, poplatky 72 €, príspevky vyššej COJ 1420 €, ostatné 878 € Rozdiel príjmov a výdavkov bol + 1759 € Majetok cirkevného zboru k 31. decembru 2010 bol 39841 €.

Zborový konvent tiež schválil rozpočet cirkevného zboru na rok 2011. Príjmy by podľa neho mali predstavovať sumu 28600 €, z toho príjmy z majetku 290- €, dary 9000 €, ofery 9000 € cirkevný príspevok 7500 €, ostatné 150 €, úroky 50 €. Výdavky cirkevného zboru by mali byť vo výške 18500 €, z toho opravy 1000 €,

cestovné 700 €, reprezentácia 500 €, telefón 500 €, revízie 200 €, poistky 385 €, ostatné 315 €, časopisy a knihy 2500 €, kancelárske potreby 400 €, PHM 50 €, čistiace potreby 50 €, ostatné 2000 €, vodné 250 €, elektrická energia 1100 €, plyn 5500 € daň z príjmu 550 € daň z nehnuteľnosti 20 €, úrok 10 €, poplatky 70 €, príspevky vyššej COJ 1450 €, ostatné 950 €. Rozdiel príjmov a výdavkov by mal byť + 10100 €.

Zasadnutie zborového konventu zakončila modlitba a spev hymny Hrad prepevný.

Február 2011

Zborové popoludnie

V 6. nedeľu po Zjavení 13. februára prijalo 22 bratov a sestier pozvanie do zborového domu na zborové popoludnie, ktoré malo tému „Ježiš Kristus - Kráľ kráľov“. Touto témou sme nadviazali na dopoludňajšie služby Božie, počas ktorých sme uvažovali nad tým, ako pristupujeme k svojmu Bohu a Pánovi.

Počas stretnutia sme spievali viaceré piesne z Evanjelického spevníka a niektoré známe mládežnícke piesne na oslavu veľkého Boha a Kráľa.

Príjemným spestrením bolo vystúpenie brata Martina Augustína, ktorý na akordeóne predniesol skladbu „Ruská fantázia“.

Poučná bola počítačová prezentácia „Kristus – Kráľ“ a tiež test o biblických kráľoch, v ktorom sme si preverili nielen svoje znalosti, ale tiež získali nové. V zamyslení nad Božím slovom sme spoločne s bratom farárom premýšľali o tom, v čom je Ježiš iný ako ostatní králi, ktorých obraz nám ponúka nielen Biblia, ale tiež história. Nenosil zlatú korunu, nesedával v palácoch, nevyužíval služby svojich poddaných,... Narodil sa v chlieve, veľkú časť života žil bez strechy nad hlavou, nikdy nevlastnil dom, ani palác. Pozemskí králi Ho urážali a bili. No On mlčky prijal aj potupnú smrť na kríži. Čo je to za kráľa? Povedali si vtedy mnohí. Ale Boží Syn sa nestal človekom, aby kraľoval tak, ako sme od svetských kráľov zvyknutí. On sám to potvrdil slovami: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta.“ (Jn 18,36) Ježiš prišiel pokorne a ponížene, pretože len tak mohol premôcť to, čo od prirodzenosti kraľuje nad nami - zlo, hriech, smrť. Všetko to poníženie a utrpenie Ježiš vytrvalo znášal, všetko ochotne podstúpil, aby nás vyslobodil zo smrti a hriechu, aby On v nás a skrze nás mohol kraľovať.

Zborové popoludnie bolo zakončené premietaním filmu inšpirovaného starozmluvným príbehom kráľovnej Ester „Noc s kráľom“.

Vďaka Bohu za ochotných bratov a sestry, ktorí využili svoje schopnosti a pripravili toto stretnutie korunované požehnaním nášho Pána a Kráľa.

V sobotu **19. februára** bola pokrstená **Miriam Hasenovičová**, prvorodená dcéra Mgr. Jána Hasenoviča a Ing. Andrey Hasenovičovej, rod. Adamčiovej z Bratislavy.

Patrí zábava do cirkvi? Alebo keď evanjelici plesajú...

Manželia Srvátkovi vo víre tanca

Po vydarenom evanjelickom plese v predchádzajúcom roku, na ktorom sa zúčastnení cítili veľmi príjemne sa organizátori rozhodli pokračovať a zorganizovať i 2. Evanjelický ples, ktorý sa konal **25. februára** v Adamovských Kochanovciach.

Čo viedlo nadšencov z nášho zboru k tomuto kroku? Túžba žiť ako spoločenstvo veriacich ľudí, ktorí sa dokážu spoločne modliť, počúvať Božie slovo, niesť bremená druhých, ale i spoločne sa zabaviť. Nešlo však o žiadnu „bujarú“ a honosne pripravenú zábavu, ale naopak, všetko sa dialo pri skromnosti. Nepozývali sme žiadne známe osobnosti verejného či cirkevného života, stačila nám jedna kapela, krátky program nám spestrili žiaci z tanečnej školy. Niekedy stačí málo. Je úžasné sledovať, ako sa všetci zabávajú ako jedna veľká rodina, hoci z mnohých rodín to boli i tri generácie – starí rodičia, rodičia i deti spoločne prežili nádherný čas a mnohí pochopili, že kresťan sa môže zabaviť inak, nenapodobňujúc pritom spôsoby zábavy z okolitého sveta.

Súčasťou plesu bola i tombola, ktorá potešila nielen výhercov jednotlivých cien, ale všetkých prítomných. No nemysleli sme iba na seba, ale výťažok tomboly (do ktorej mohol ktokoľvek prispieť nejakou maličkosťou hoci len zhotovením napr. náušníc, naaranžovania slávnostnej kytice...) bol určený na klinickú pastorálnu starostlivosť.

Už teraz sa spoločne tešíme na ples nasledujúci.

Marec 2011

V sobotu **5. marca** bol pokrstený **Martin Petrík**, prvorodený syn Martina Petríka a Renáty Petríkovej, rod. Mitanovej z Chocholnej- Velčíc.

5. marca vstúpili do manželstva **Mgr. Vladimír Misároš z Melčíc – Lieskového a PaedDr. Alexandra Kabátová z Trenčína**. Známy kresťanský

Mladomanželia Misárošoví

mysliteľ C. S. Lewis napísal: „Láska na rozdiel od zamilovanosti nie je len pocit. Je to hlboká jednota upevňovaná vôľou a posilňovaná Božou milosťou, o ktorú obaja partneri prosia a ktorú dostávajú. Zamilovanosť sľubuje vernosť. Tichá láska umožňuje tento sľub splniť. Táto láska je plameňom, zamilovanosť iskrou, ktorá ho zapálila.“ Prajeme novomanželom, aby ich láska bola stále jasne horiacim plameňom, ktorý spomenul C.S. Lewis.

„Všetko čiňte bez reptania a bez pochybovania, aby ste boli bez úhony a úprimní, bezvadné deti Božie uprostred tohto prevráteného a skazeného pokolenia, v ktorom sa javíte ako jasné hviezdy vo vesmíre. Zachovávajte slovo života, aby mi bolo chválou v deň Kristov, že som nebežal nadarmo a nenamáhal sa nadarmo.“ Fil 2,14-16

Skrotenie zlej ženy

Azda najpopulárnejšia a najčastejšie uvádzaná komédia Williama Shakespeara aj nás prilákala do priestorov Slovenského národného divadla v Bratislave vo štvrtok **10. marca**.

Komédiu uvádza Predohra s dvomi scénami, kde vznešený lord nachádza na ceste spiaceho kotlára opilca a kvôli zábave ho privedie do svojho sídla. Tam ho vystrojí ako šľachtica, pripraví pre neho aj falošnú manželku. Kotlárovi nahovoria, že jeho predchádzajúci život bol prejav šialenstva. Do lordovho sídla dorazia kočovní herci a pre zdanlivého veľmoža - kotlára zahrajú komédiu o skrotení zlej ženy:

Padovský mešťan Baptista má krásnu dcéru Bianku, o ktorú má záujem viacero nápadníkov, keďže Bianka je vzorom dobrých vlastností. Dvaja nápadníci Hortensio, Gremio sú z Padovy a mladý Lucenzio je syn bohatého mešťana z Pisy. Baptista však nechce vydať Bianku skôr, než sa nevydá jeho staršia dcéra nepríjemná papuľnatá Katarína, ktorej sa ale nápadníci vyhýbajú. O Katarínu však prejaví záujem búrlivácky, zábavný šľachtic Petruccio, ktorý sa túla a užíva si život. Po veľkolepom slovnom spore je odpor Kataríny zlomený a je určený dátum svadby. Na obrad prichádza Petruccio vystrojený v smiešnom odeve, v starom kabáte s každou topánkou inou, správa sa nevhodne a okamžite po svadbe bez ohľadu na hostinu, ktorá bola pripravená, odvádza Katarínu do svojho vidieckeho sídla. Cesta je veľmi nepríjemná, Katarína je hladná a nepríjemný je aj manžel a jeho služobníctvo. Katarína si uvedomí, že nemá zmysel bojovať, prispôsobí sa manželovi a dáva mu za pravdu aj v zjavných nepravdách. Manželia sa vracajú k Baptistovi do Padovy a začína sa medzi nimi rozvíjať hlbší vzťah, lebo sa

vlastne menia obaja. V Padove zatiaľ Lucenzio v prezlečení za učiteľa poézie, filozofie a gramatiky získal srdce Bianky a tajne sa s ňou oženil. Aby vyjednal svadobnú zmluvu s Baptistom použije ďalšie triky a masky. Všetok zmätok sa vyrieši príchodom Lucenziovho otca. Medzitým sa oženil aj Hortensio, ktorý si vzal vdovu. Traja manželia počas hostiny uzatvárajú stávku, ktorá z ich manželiek je najposlušnejšia. Stávku vyhrá Petruccio a Katarína poučuje Bianku a vdovu, ako sa majú správať k manželovi.

V závere Katarína hovorí: „Žena nech iné nič si neželá, len padnúť k nohám svojho manžela. Nech mi aj prsty postúpa – keď kvôli nemu to znášam, neviem, že to bolí.“ Prekladateľ Ľubomír Feldek o týchto slovách hovorí: „Proti posledným slovám, ktoré v tejto hre vysloví už skrotená Katarína, sa občas búria feministky – no Shakespeare sa môže iba usmievať. Veď tá čertica je nielen jednou z jeho najkrajších, ale i jednou z najemancipovanejších hrdiniek. Ktovie, či pokora, ktorú predvádza na záver, nie je len ukážkou, ako vedia ženy pri ovládaní mužov šikovne striedať stratégie.“

12. marca uzavreli manželstvo pred tvárou Božou a v prítomnosti kresťanských svedkov **Zdenko Zajíček z Melčíc – Lieskového a Ivana Blažinská z Melčíc – Lieskového**. Chceli by sme vám priať vždy slnečnú oblohu, ale musíme vám priať aj výdrž pod mračnami, prajeme vám stálu zeleň, ale musíme vám priať aj trpezlivosť púšte, prajeme vám stálu radosť, ale musíme vám priať aj oddanosť pri sklamaniach. Vo všetkom je však s vami láska Božia, ktorá má úžasnú schopnosť obnovovať ubúdajúce sily a podlamujúce sa kolená.

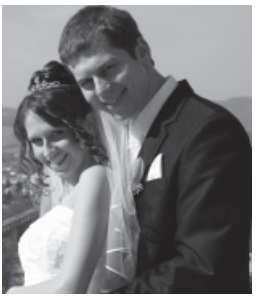
Mladomanželia Zajíčkoví

Víkendovka dorastu a mládeže

Víkend **od 18. do 20. marca** strávili členovia Klubu na Pevnej skale spolu s mládežníkmi na chate v Chocholnianskej doline na víkendovke, ktorá mala tému „Tí, ktorí uverili“. Počas spoločne strávených dní sme sa zamýšľali nad tromi biblickými postavami, ktoré uverili v Boha za rôznych okolností. Prvá bola neviestka Rachab, ktorá v Jerichu pomohla izraelským vyzvedačom, pretože počula o ich Bohu a o Jeho moci. Druhý bol jeden zo zločincov, ktorý sa ocitol ukrižovaný vedľa Ježiša. Uveril v Neho v poslednej chvíli svojho pozemského života, ale aj napriek tomu mu bol zasľúbený večný život v raji. Posledný bol Pavol. Najskôr bol jedným z najhorlivejších prenasledovateľov kresťanov. Potom ho však oslovil Ježiš a On v Neho uveril a stal sa jedným z Jeho najzanietenejších nasledovníkov.

Rozprávali sme sa tiež o našej viere a skúškach, ktorými môžeme v živote s Kristom prechádzať. Okrem zamyslení sme sa počas víkendu venovali aj hrám, súťažiam a rôznym iným zábavným aktivitám.

V 2. nedeľu pôstnu **20. marca** bol po službách Božích pokrstený **Dávid Fabian**, syn Ľuboša Fabiana a Jitky Fabianovej, rod. Odvářkovej z Melčíc – Lieskového.

Zborové kolo biblickej olympiády

Katarína Nováková, Katarína Ozimá

V školskom roku 2010/2011 sa deti z nášho cirkevného zboru opäť zapojili do biblickej olympiády organizovanej našou cirkvou. Žiaci 3. a 4. ročníka, ktorí patrili do 1. kategórie mali za úlohu študovať zo Starej zmluvy texty o prorokoch Nátanovi, Eliášovi, Elízeovi a Danielovi a z Novej zmluvy od Zachariášovho videnia až po Pokrstenie Ježiša a Smrť Jána Krstiteľa. Žiaci 5. a 6. ročníka, ktorí patrili do 2. kategória študovali okrem prorokov z 1. kategórie aj proroka Jonáša, Izaiáša, Jeremiáša a Ezechiela a z Novej zmluvy texty od Zachariášovho videnia až po Smrť Jána Krstiteľa. V 3. kategórii, do ktorej patrili žiaci 7.,8. a 9. ročníka bola úloha zo Starej zmluvy študovať prvých sedem kapitol knihy proroka Daniela a z Novej zmluvy čítať Zjavenie Jána 1.– 3. kapitolu a 19.- 22. kapitolu.

31. marca sa prihlásení žiaci zúčastnili zborového kola biblickej olympiády. Najúspešnejšie vo svojich kategóriách boli žiačky: Katarína Nováková a Ester Čaňová (1. kategória), Katarína Ozimá a Silvia Augustínová (2. kategória), Zuzana Fabianová a Simona Fabianová (3. kategória)

Aj týmto spôsobom gratulujeme nielen postupujúcim, ale všetkým zúčastneným. Pri biblickej olympiáde totiž nejde len o získanie čo najväčšieho počtu bodov, ale predovšetkým o poznanie slova, ktoré je vdýchnuté od nášho nebeského Otca, aby sme skrze toto slovo poznali svojho Pána, uverili v Neho a boli spasení.

Apríl 2011

2. apríla bolo požehnané manželstvo **Jarolíma Zajíčka a Emílie Zajíčkovej rod. Foltínovej**.

Čo sa zmenilo odvtedy ako ste si povedali prvé ÁNO? Pribudli vám roky, zmenila sa telesná podoba. Niečo však zostáva stále rovnaké. Vo vašej blízkosti

žije niekto, kto vás potrebuje. Aj keď ste sa za tie roky zmenili, srdce zostalo také isté: miluje, pomáha, cíti,… Oproti minulosti však máte výhodu, pretože sa poznáte oveľa lepšie. Máločo vás prekvapí. Tie prežité roky neboli opísané zo stránok romantického románu. Netreba ale spomínať na to, čo je lepšie zabudnúť. Napokon aj to dobré, aj to zlé vám ukázalo, čo na sebe milujete a čo si odpúšťate. Kým sochár vytvorí sochu udrie na jedno miesto i stokrát, kým kameň pukne. S rovnakou vytrvalosťou ste prežívali všetky doterajšie dni. Spoločne ste formovali to, čo vás spája, aby ste napokon mohli ďakovať Pánu Bohu za cestu, ktorou vás doteraz viedol. Cesta však pokračuje. Nie ste na nej len dvaja. Vždy ste po nej kráčali traja. Boh je s vami, aby sa s vami radoval a pomáhal prekonať ťažkosti. Veríme, že opäť rozdúcha iskru lásky. Nebude to horúca, plamenná láska, ale láska dávajúca a obetujúca sa pre druhého. S touto láskou sa však oplatí žiť i naďalej, pretože vás spája rovnako ako pred rokmi.

Seniorálne kolo biblickej olympiády

Tohtoročné seniorálne kolo biblickej olympiády sme sa rozhodli pripraviť a zorganizovať v našom cirkevnom zbore. Konalo sa 8. apríla za účasti 57 detí z desiatich cirkevných zborov Považského seniorátu.

Po prezentácii v zborovom dome sa biblické olympiáda začala úvodnou pobožnosťou v chráme Božom v Adamovských Kochanovciach. Zvesťou Božieho slova poslúžila sestra farárka Zuzana Havrilová z Cirkevného zboru Podlužany. Následne sa deti spoločne s vedúcimi presunuli do novozrekonštruovaného kultúrneho domu v Ivanovciach. Úvodné slovo patrilo starostke obce Márii Hládekovej, ktorá privítala všetkých súťažiacich, sestru seniorku, bratov farárov, sestry farárky ako aj všetkých ostatných prítomných. Vyjadrila radosť z možnosti privítať účastníkov seniorálneho kola biblickej olympiády v Ivanovciach a po krátkom oboznámení s históriou obce popriala všetkým veľa úspechov.

Netrpezlivosť súťažiacich rástla každým ďalším okamihom, a preto sa bez zbytočného odkladania pristúpilo k samotnej olympiáde. Každý zúčastnený dostal papiere so šesťdesiatimi otázkami (20 otázok zo Starej zmluvy, 20 otázok z Novej zmluvy a 20 otázok zo všeobecných znalostí Biblie). Bolo prekvapivé s akou rýchlosťou dokázali niektorí zodpovedať, väčšinou správne, na položené otázky.

Čas, ktorý potrebovala porota na vyhodnotenie testov využili súťažiaci na prehliadku novej požiarnej zbrojnice, ktorú im ochotne ukázal brat Ján Lukáčik a niektoré dievčatá sa spoločne so sestrou farárkou Zuzanou Havrilovou venovali ručným prácam. Chutnému obedu, ktorý pripravili ochotné spolusestry z Ivanoviec sa potešili všetci prítomní, pretože po nasýtení duše si svoje žiadalo i telo.

Záver biblickej olympiády patril vyhodnoteniu. Aj napriek tomu, že sa súťažiacim z nášho cirkevného zboru nepodarilo obsadiť popredné miesta odchádzali s nadšením a predsavzatím, že o rok sa budú opäť snažiť a študovať

ešte intenzívnejšie. Vďaka Bohu za usilovných čitateľov Biblie i za všetkých, vďaka ktorým sa podarilo zorganizovať toto požehnané stretnutie.

Ester Čaňová

Silvia Augustínová

Simona Fabianová

Zuzana Fabianová

Pôstny modlitebný týždeň

Na začiatku pôstneho modlitebného týždňa konaného medzi 5. a 6. pôstnou nedeľou v dňoch **11. – 15. apríla** sme boli povzbudzovaní k vytrvalosti v modlitbách. Inšpirovaní slovami z Jóbovej knihy sme sa modlili nielen za to, aby Hospodin zastavil všetku neprávosť páchanú vo svete, ale ako kresťania žijúci podľa evanjelia sme sa modlili aj za tých, ktorí túto neprávosť spôsobujú. Každého z modlitebných stretnutí sa zúčastnilo priemerne 16 bratov a sestier. Týmto pozývame i ďalších členov nášho cirkevného zboru, aby sa pridali k našim spoločným modlitbám. Veď aj pri nich máme na pamäti slová Písma: *„A toto je dôvera, ktorú máme v Ňom, lebo o čokoľvek prosíme podľa Jeho vôle, počuje nás. A keď vieme, že nás počuje, o čokoľvek prosíme, vieme aj to, že nám splnil prosby, ktorými sme Ho prosili.“* 1J 5,14-15

V 6. pôstnu nedeľu **17. apríla** bola po službách Božích pokrstená **Natália Pavlíková**, druhorodené dieťa Juraja Pavlíka a Zuzany Pavlíkovej, rod. Kopuncovej z Melčíc - Lieskového.

Veľkonočná nedeľa

Nielen veriaci, ale tiež neveriaci ľudia si celkom dobre zvykli na Vianoce. Narodenie dieťaťa v betlehemskej maštali, ktoré je napriek ťažkým podmienkam obklopené láskou nikoho nepohoršuje, práve naopak. Okolitý svet je dokonca ochotný akceptovať i Veľký piatok, ako pripomienku bolestného umučenia a smrti Ježiša z Nazareta. Človek dokáže Jeho smrť prijať svojím racionálnym uvažovaním: veď každý kto sa narodil musí aj zomrieť. Ale tým sa prijateľnosť Ježiša pre tento svet asi končí. Udalosť Veľkej noci prekračuje naše racionálne chápanie. Prázdny hrob nedokážeme rozumom vysvetliť a pochopiť. Ale veľkonočné ráno a dar viery, ktorý sme prijali od Ducha Svätého, nám nepopierateľne svedčí, že Ježišov príbeh sa nekončí na kríži a v hrobe, ale pokračuje a nadobúda novú dynamiku. A k tomuto novému dynamizmu pozýva i nás.

Aj týmito slovami sa začala naša oslava veľkonočnej udalosti. Veľkonočná

nedeľa však nemôže existovať bez Veľkého piatku. Bez Kristovej obete za hriechy nás všetkých niet vzkriesenia k novému, večnému životu. Ukrižovaný Kristus vstal z mŕtvych. A Jeho rany nesú posolstvo: Ježiš je mocnejší nad všetko zlo, zvíťazil aj nad mojimi vinami, moje hriechy Ho nezničili, nepoložili do hrobu, odkiaľ by už nevstal. Kristus žije! A to je to najdôležitejšie posolstvo našej viery.

Spevom chválime Pána

Máj 2011

Slávnosť konfirmácie

Múdry človek vie, čo život podporuje a čo ho ničí, má ujasnené, čo má cenu a čo nemá, ktoré hodnoty sú dôležité a ktoré nie. Múdry je usilovný, hľadí do budúcnosti s nádejou, stará sa o svojich blízkych. Múdry vie kedy mlčať a kedy hovoriť, odhadne, kedy je potrebné slovom pohladiť, a kedy naopak napomenúť. Múdry vie o vlastných hraniciach a je pokorný. Múdry tiež vie, kde múdrosť pramení. Nedá sa kúpiť, naučiť .... možno ju iba dostať. A on vie kde: „Počiatok múdrosti je bázeň pred Hospodinom; všetci sú rozumní, čo robia tak“, hovorí žalmista. (Ž 111,10)

Po tomto úvodnom oslovení sa v sobotný podvečer **7. mája** začala úvodná časť slávnosti konfirmácie, skúška z konfirmačnej látky, pri ktorej 5 sestier a rovnaký počet bratov odpovedal na bratom farárom zvolené otázky z kresťanskej vierouky a etiky. Väčšinou na ne odpovedali správne a tréma im nepomiešala všetky osvojené vedomosti, i keď niektorí postrehli, že konfirmandi sú rok od roka trúfanlivejší. S veľkou úľavou sa pre nich skončil sobotný večer a o poznanie pokojnejší mohli prísť v nedeľné ráno do kostola, aby verejne vyznali vieru, potvrdili krstnú zmluvu a po prvýkrát prijali Večeru Pánovu.

Brat farár každému pripomenul, že ho Pán Ježiš potrebuje a chce. Keďže

väčšina z konfirmandov sa s obľubou venuje futbalu, použil prirovnanie: Ježiš vás potrebuje do svojho tímu Božieho kráľovstva. Vystríhal našich mladých bratov a sestry, že ich budú loviť do rôznych iných tímov, možno im budú sľubovať kde čo. Oni by si však vždy znova mali uvedomiť, že svoj dres si už vyzdvihli. Patria predsa Kristovi, vo vyznaní svojej viery to pred všetkými potvrdili.

Po sľube vernosti nášmu nebeskému Otcovi a našej Evanjelickej cirkvi a.v. prijali konfirmovaní osobné požehnanie a z rúk brata dozorcu si prevzali dar cirkevného zboru, Písmo sväté. Kiež im všetkým slúži k duchovnému úžitku a k rastu viery.

V 3. nedeľu po Veľkej noci **15. mája** bola po službách Božích pokrstená **Naďa Hudecová**, tretia dcéra Stanislava Hudeca a Ing. Kataríny Hudecovej, rod. Zverbíkovej z Melčíc – Lieskového.

V 4. nedeľu po Veľkej noci **22. mája** bola pokrstená **Natália Vidová**, prvorodená dcéra Petra Vidu a Veroniky Ondrejičkovej z Ivanoviec.

Výlet aj za „našou“ sestrou kaplánkou

V poslednú májovú sobotu sme sa vybrali na výlet do Hronseku a Banskej Bystrice. A ako to už býva dobrým zvykom v našom zbore, keď sa ide na výlet, sú plné aj dva autobusy. Naše kroky najskôr smerovali po pamiatkach – prezreli sme si artikulárny kostol v Hronseku. Je vzácnou historickou pamiatkou spolu s drevenou zvonicou. História vzniku dreveného kostola zapadá od obdobia silného katolicizmu, do obdobia, keď na scénu dejín vystupuje kežmarský gróf Imrich Tököly, ktorý za širokej podpory ľudu, Turkov a francúzskeho dvora vystúpil proti rakúskemu cisárovi Leopoldovi I. a donútil ho zvolať Šopronský snem v roku 1681. Ten potvrdil závery Viedenského mieru z roku 1606 vo veciach slobody náboženstva a povolil evanjelikom postaviť v jednej stolici 2 kostoly, v Hronseku a Ostrej Lúke.

Článok (artikula) 25 stanovoval pre stavbu chrámu tieto podmienky:

- musel byť postavený v priebehu jedného roka,
- musel byť celý z dreva a postavený bez použitia kovových prvkov,
- nesmel mať vežu,
- vchod nesmel byť priamo z ulice.

Stavba kostola začala 23. októbra 1725 a na jeseň 1726 bola hotová. Kostol má pôdorys kríža, je 8 m vysoký, 26 m dlhý a 11 m široký. Má 30 okien. Stĺpy sú v záhlaví zdobené vyrezávaným jónskym ornamentom, sú dubové, ostatné časti sú väčšinou smrekové. Na dolnej časti chórov je zavesený vyrezávaný ornament v podobe lipového listu – symbol slovanského povedomia. Kostol má 1100 miest na sedenie. Súčasný organ postavil banskobystrický majster Martin Podkonický v roku 1764. Nádvorie kostola zdobia 4 mohutné lipy, z ktorých dve sú také staré ako kostol. Súčasne s kostolom bola postavená aj zvonica tiež z roku 1726, ktorá je pokrytá šindľovou strechou a so zvonom z 18. storočia. Kostol má výbornú akustiku, čo ho predurčuje aj na organizovanie koncertov, ktoré sa v kostole každoročne usporadúvajú pre verejnosť. V lete 2008 sa na listinu svetového kultúrneho dedičstva UNESCO dostal aj drevený artikulárny kostol v Hronseku pri Banskej Bystrici.

Interiér kostola tvorí barokový oltár z 18. storočia s drevenou stĺpovou architektúrou s obrazom Zoslanie Ducha od Samuela Kialoviča z roku 1771. Od tohto majstra sú aj ďalšie barokové obrazy – Zvestovanie narodenia Pána, Narodenie Pána, Abrahám obetuje Izáka, Ukrižovaný, Zmŕtvychvstanie, Nanebovstúpenie Pána, ktoré sa na oltári vymieňajú podľa cirkevných sviatkov. Erby šľachtických rodín z okolia, ktorí podporovali evanjelickú cirkev, držia anjeli nad oltárom. Interiér dopĺňa drevená kazateľnica s bohatou ornamentálnou výzdobou, krstiteľnica z r. 1726 a štyri mosadzné svietniky z r. 1757 a 1759. Richtár Martin Hudec z Veľkej Lúky daroval kostolu luster, ktorý bol pôvodne pozlátený.

Dňa 15. septembra 1847 bol v tomto kostole sobášený slovenský spisovateľ Andrej Braxatoris Sládkovič s Antóniou Júliou Sekovičovou z Hronseku.

Slovom Božím z Listu Korintským poslúžil v tomto vzácnom chráme náš brat farár Ján Ochodnický. Výbornú akustiku kostola sme si vyskúšali aj my a zaspievali sme zopár piesní.

Z Hronseku smerovali naše kroky do Banskej Bystrice navštíviť našu sestru Jarku Zajíčkovú, ktorá tu pôsobí na kaplánskom mieste. Jarka nás srdečne privítala aj s bratom farárom Danielom Koštialom, ktorý nám porozprával o domácom cirkevnom zbore. Jarka neskrývala radosť z našej návštevy. Myslím však, že tá radosť bola obojstranná. Prezreli sme si interiér banskobystrického kostola, ktorý sa skvel čistotou a prípravami na slávnosť konfirmácie. Za kostolom sa nachádza aj veľký cintorín, kde odpočíva veľa známych osobností a hroby niektorých z nich sme navštívili.

Záver našej cesty patril návšteve pamätníka SNP, kde sme si pripomenuli, že naša sloboda sa nerodila ľahko, ale bola draho vykúpená. Hoc pršalo, mrholilo, nám to vôbec nevadilo a príjemne obohatení i unavení sme sa vďaka Bohu šťastne vrátili domov.

Pred kostolom v Hronseku

Výletová

Kochanovský cirkevný zbor, vo výletoch – to je vzor,
jeden taký usporiadal, cirkevníkom ponuku dal.
Že sa pôjde do Hronseka, cesta nie je tak ďaleká,
no a ešte do Bystrice, pozrieť Jarku, dievča súce.

Hronsek – kostol celý z dreva, dlhá je už jeho éra,
bez klinca je urobený, včelím voskom napustený.
Šesť obrazov kostol zdobí z dávnejšej sú oni doby,
organ vzácny starobylý, ale zvučne spôsobilý.

Tu sme pieseň zaspievali, slovo Božie sme počuli.
List Korintským chrámom zneje, Sláva Bohu ret náš peje.
V starobylom tomto chráme, zvláštny pocit v duši máme!
Buď chvála Ti Bože, ach aký vzácny je mi, domova tichý kút
a pokoj v našej zemi, zástupy prosiacich, keď mierom
požehnáš, zo sŕdc Tebe zaznie: Chvála Ti Bože náš!

A z Hronseka do Bystrice, pohostení sme velice,
dozvieme sa veru všetci históriu tohto zboru.
Odišli sme do kostola, tu sa koná Božia vôľa, luster starý, vzácny,
príhovor kaplánky milý, krásny!
„Vysávali, vysávali, až nám uši zaliehali“, ale mali upratané,
na nedeľu nachystané!

Terézia Vansová, vzácny Martin Rázus,
pre Slovákov je to iste histórie kus.
Ich hroby sme navštívili, na ich diela spomínali.

A SNPé pamätník? – neželá si hrôzu nik,
dali život za slobodu,
mladým nech mementom budú!

Hoc pršalo, mrholilo, pri čaji to nevadilo,
úderom 16. hodiny, bol náš úkol jediný
– nájsť si správny autobus, vydať sa na cesty kus,
domov k svojim rodinám, deti k svojim maminám!

Chvála Ti buď Bože za sobotný deň celý,
že sme sa ocitli zdraví a šťastní v cieli.
Jednako mysleli, jednako zmýšľali,
úprimnú modlitbu k Tebe sa modlili!
Pri príležitosti celodenného výletu v Hronseku a v Banskej Bystrici napísala účastníčka výletu Emília Bátovská

Jún 2011

Prehliadka spevokolov PoS na Starej Turej

Zaplnený chrám Boží na Starej Turej bol 5. júna miestom prehliadky spevokolov Považského seniorátu, ktorá sa konala v nedeľu po Vstúpení.

„Vďačne spievajte v srdciach Bohu!“ Aj týmto Božím slovom privítal zborový brat farár Radomír Vařák všetkých prítomných v chráme Božom.

Opäť po roku sa stretli interpreti duchovnej piesne zo štrnástich cirkevných zborov, aby prezentovali výsledky svojich usilovných nácvikov a potešili srdcia tých, ktorých túžia oslavovať nášho nebeského Otca i takýmto spôsobom.

Popri známych piesňach odznelo aj niekoľko menej neznámych, ako napríklad „MI-HA-IŠ“, židovská pieseň na podklade Žalmu 34, 15 - 16 v podaní spevokolu zo Kšinnej alebo pieseň „Otče náš“ od Nikolaja Kedrova, ktorá bola jednou zo spoločných piesní a väčšina spevokolistov ju v závere stretnutia „mohutne od srdca“ zaspievala. Prehliadku moderovali brat farár Jozef Havrila ml. spolu so sestrou Vierou Hrivnákovou.

Na záver všetkým účinkujúcim za vystúpenie i čas strávený pri nácvikoch poďakovala sestra seniorka Eva Juríková. A ak Pán Boh dá stretneme sa o rok s novými piesňami v niektorom chráme Božom a opäť svojimi perami budeme oslavovať Pána Boha.

11. júna vstúpili do manželstva **Miroslav Bugala z Dubnice nad Váhom a Ing. Silvia Sagarová z Dubnice nad Váhom**.

Dvom sa žije ľahšie ako jednému. Dvaja si navzájom môžu pomáhať, podržať sa, keď jeden spadne, ten druhý mu môže pomôcť vstať, keď je jednému chladno, ten druhý ho môže zhriať, a podobne. *„Dvaja sa majú lepšie ako jeden...“* píše biblický kazateľ a dodáva, že *„trojitý povraz sa nepretrhne rýchlo“*. Je lepšie dvom ľuďom spoločne ako jednému človeku samotnému. Ale ešte lepšie je, keď sa tí dvaja manželia, spoliehajú aj na Božiu moc a Božiu pomoc.

Ľudovít Ladislav Žambokréty

19. júna sme si v evanjelickom kostole v Púchove na službách Božích pripomenuli 100. výročie úmrtia nášho rodáka Ľudovíta Ladislava Žambokrétyho. Narodil sa 27. novembra 1844 v Zemianskom Lieskovom v časti Malé Žabokreky. Pochádzal zo starej slovanskej zemianskej rodiny. Študoval na evanjelickom lýceu v Bratislave a teológiu vo Viedni. Po skončení štúdia bol krátko kaplánom v Kochanovciach v rokoch 1875-1911bol farárom v Púchove. Zaslúžil sa o výstavbu evanjelického kostola v Púchove. V nemčine vydal publikáciu *Ein kleiner Uberblick uber die Geschichte der Evang. a. c. Kirchengemeide in Puchó* (Krátky pohľad na dejiny ev. a. v. zboru v Púchove, Trenčín 1878). Písal aj vlastenecké básne, ktoré uverejňoval v časopisoch Junoš, Sokol, Orol a inde. Prekladal z nemčiny a maďarčiny. Písal aj články s národopisnou tematikou a cirkevno-historické príspevky. Popularizoval moderné poľnohospodárstvo a ovocinárstvo. Pomáhal budovať ovocinárske škôlky. V 80. rokoch 19. storočia bol vedúcim činiteľom filiálky Hospodárskeho spolku Ilavského a Púchovského okresu. Venoval sa aj praktickej ľudovýchove a publicistike v oblasti veterinárnej medicíny, vydal spis *Malá apatéka* (1872), ktorý je prehľadom najzávažnejších chorôb rožného dobytka a liekov proti nim. 25. júna 1911 zomrel v Púchove, kde je aj pochovaný.

Náš cirkevný zbor na spomienkovej slávnosti zastupovalo predsedníctvo cirkevného zboru, brat dozorca a brat farár, ktorý na slávnostných službách Božích kázal. Slávnosti sa zúčastnili i vzácni hostia: Oľga Dográciová s manželom a Elena Marčeková s manželom – vnučky farára Ľudovíta Ladislava Žambokrétyho a Dr. Milan Šišmiš. Po službách Božích bola pietna spomienka na Púchovskom cintoríne pri hrobe brata farára Žambokrétyho.

Účastníci spomienkových služieb Božích

Júl 2011

Ukončenie školského roku

Druhá nedeľa po Svätej Trojici 3. júla sa niesla v duchu poďakovania za ochranu v uplynulom školskom roku. Nášho brata farára na službách Božích zastupoval brat farár Daniel Baláž a kázňou slova Božieho poslúžila nám všetkým veľmi dobre známa sestra kaplánka Višňa Zlochová. Vo svojej kázni oslovila nielen deti, mládež, ale aj učiteľov. Vyrozprávala im príbeh o sove:

Bola raz jedna sova. Vedela odpovedať na každú otázku, no..... nerobila si starosti s pravdivosťou informácií. Vždy vravela to, čo jej zašumelo v zobáku. Raz preletelo ponad les lietadlo. „Čo to je?“ – opýtal sa jej vrabec. „Vtáčik“, – mrzuto odvetila sova. Nemohla zniesť, že lietadlo bolo väčšie ako ona a letelo vyššie ako ona. Nevedela ani kam letelo. To ju nielen znervóznilo, ale aj znepokojilo. Začala celé dni a noci skúmať tajomstvo strieborného vtáka (t.j. lietadla). Vybrala sa teda po stopách lietadla, no ..... ono letelo stále ďalej a ďalej. Mudrlantka sova tak čoraz viacej spoznávala svet. Po dlhom čase sa znova vrátila do lesa. Rodina a susedia sa ihneď obrátili na ňu s množstvom otázok. Ale ona len krátko odpovedala: „Neviem. Svet je veľký a ja som len malá.“ Tu všetci pochopili, že ***nie je možné vedieť všetko****.*

Sestra farárka zdôraznila potrebu modlitby. Deti, za ktoré sa ich rodičia modlia, prijímajú Božie požehnanie. Modlitba ovplyvňuje aj samých rodičov. Ide o to, že kto sa za svoje dieťa modlí, naučí sa na ne pozerať z Božieho hľadiska. To znamená, že sa ich naučí vidieť v správnom svetle. Kto sa modlí za deti a v modlitbe ich zveruje do Božej ochrany a vedenia, získava istotu, že z Božích rúk ich nikto a nič nemôže vytrhnúť. Z takejto istoty vzniká v rodičovskom srdci pokoj – pokoj, ktorý rodič potom vyžaruje do svojho okolia. A vieme – že ovzdušie pokoja je pre zdravý vývoj detí ..... veľmi potrebné.

Ďalej, deti – či už malé alebo veľké, potrebujú nielen modlitby rodičov a starých rodičov – ale **aj ony samy potrebujú modliť sa**. Možno si poviete: *Modliť sa? Teraz v 21. storočí?* Áno, práve v dnešnej modernej uponáhľanej dobe, ktorá je neraz chaotická, neistá – človek potrebuje vnútornú silu a jasný smer pre svoj život. Vo všetkých situáciách môže človek toto nájsť práve v modlitbe. Kto skutočne miluje svoje deti a kto chce do ich života zasiať dobré semeno – ten ich má od malička viesť k pravidelnej modlitbe.

Deti z nedeľnej besiedky spestrili program piesňou i modlitbou. Krátko sa im prihovorila aj jedna z vedúcich nedeľnej besiedky Michaela Adamčiová.

Deti, mládež, učitelia, kuchárky, upratovačky i ďalší školskí pracovníci prijali od brata farára požehnania.

Sviatočný deň nielen na Branči

5. júla 2011 sa členovia nášho cirkevného zboru spoločne s bratmi a sestrami zo Zemianskeho Podhradia vybrali na služby Božie na hrad Branč. Už ani nepočítame koľkokrát sme boli na tom starobylom mieste, ale je niečo dôležitejšie ako číslom vyjadrený počet návštev. Každý rok je pre nás niečím výnimočný a ako povedal brat Juraj Sarvaš, tešíme sa na rok nasledujúci. Prečo teda pravidelne chodíme na zrúcaniny hradu Branč? Odpovede by mohli byť rôzne, no myslím, že v jednom by sme sa určite zhodli. Prežiť spoločenstvo bratov a sestier nielen z Myjavského či Považského seniorátu, ale takmer z celého Slovenska v nádhernom Božom chráme Myjavskej pahorkatiny, nás vždy príjemne obohatí a duchovne posilní.

V rámci stretnutia evanjelikov západného dištriktu sa na Branči konali slávnostné služby Božie, na ktorých bol slávnostným slova Božieho kazateľom brat dištriktuálny biskup Východného dištriktu Slavomír Sabol. Za základ kázne si zvolil text zo Skutkov apoštolov 16, 19 – 34 „Pavel a Sílas zbičovaní a uväznení“.

Účasťou na službách Božích sa náš sviatočný deň neskončil. Stalo sa už akýmsi nepísaným pravidlom, že na spiatočnej ceste z toho nádherného miesta túžime spoznať život v niektorom zo zborov Myjavského seniorátu. Tentokrát sme navštívili Cirkevný zbor v Prietrži, kde nás milo prijal brat farár Mgr. Pavel Čerfeľ s manželkou a s domácimi zboru. Brat farár pôsobí v prietržskom zbore už 20 rokov (prišiel zo Srbskej Vojvodiny) a podelil sa s nami o bohatú históriu domáceho zboru, o ktorom prvá písomná zmienka bola už v r. 1260 zapísaná v knihách panstva Holíčskeho.

Susedstvo s Moravou a Čechmi sa premietlo do ranej histórie obce. Po roku 1415 sa územie okolo Senice kontaktuje s husitským hnutím a jeho myšlienkami. Husitské vojská niekoľkokrát prechádzali cez Senicu a Skalicu z Čiech na Slovensko a späť. Víťazstvo cisára nad českými stavmi na Bielej Hore v roku 1621 znamenalo začiatok krutého prenasledovania protestantov na Morave a

v Čechách a tak zahnalo mnohých do ťažko prístupných jarkov a výmoľov chotára. To prinieslo so sebou upevnenie protestantizmu a rozvoj remesiel. Protestantizmus sa šíril hlavne tam, kde zemepáni túto vieru prijali. Medzi takých patrili Nyaryovci a Amádiovci, ktorých panstvo sa rozprestieralo v prietržskom chotári. Pred krutosťami a vpádom Turkov sa obyvatelia chceli skryť v lesoch.

V roku 1715 mala obec 24 poddanských, 22 želiarskych a 4 slobodné domácnosti. Obyvatelia sa zaoberali poľnohospodárstvom a pestovaním konôp. Rozšírené bolo tkanie plátna. Okrem toho tu bolo 8 mlynov. Neľútostný vpád Turkov v roku 1663 najviac spustošil kraj, o čom koluje veľa povestí.

Prvá zmienka o kaplnke na „Vŕšku" je už pred rokom 1565. V roku 1591 sa postavil prvý kostolík z tvrdého materiálu, zväčšoval sa v roku 1616. Cirkev bola zakázaná, chrám zobratý. Pri ďalšom stupňovaní útlaku evanjelikov bol starý prietržský kostol 31.januára 1733 zobratý navždy a daný do užívania rímsko-katolíckej cirkvi. Spolu s kostolom bola zatvorená i cirkevná škola. V roku 1733 bol v Prietrži postavený artikulárny chrám zásluhou zemianskeho rodu Jesenákovcov. Tak rozhodol cisár. Chrám bol postavený za 6 mesiacov na neschodnom mieste. Stretali sa tu na bohoslužbách ľudia zo širokého okolia od Moravy i Váhu. Zriadená bola i artikulárna škola. V rokoch 1805-1815 v Prietrži pôsobil Jozef Ignác Bajza.

V revolučných rokoch 1848 v Prietrži pôsobil farár Viliam Paulíny, ktorý úzko spolupracoval s J. M. Hurbanom, ktorý v Prietrži neraz hľadal úkryt, keď ho prenasledovali maďarskí žandári. V Prietrži sa narodil Pavol Čendekovič, osobný priateľ Ľ. Štúra. 2. júla 1820 sa v Prietrži narodil Jozef Kvetoslav Holub /Prietržský/, jeden z prvých profesorov prvého evanjelického gymnázia v Revúcej. Myšlienky družstevníctva v obci začali šíriť a propagovať miestny učiteľ Samuel Hatala a miestny farár Ján Jančí.

Artikulárny kostol v Prietrži slúžil okolo 136 rokov. Schádzali sa tu veriaci od Skalice, Nového Mesta n/V až po Vrbové. Tu sa krstilo, sobášilo i pochovávalo. Až po silnom zemetrasení, ktoré veľmi poškodilo kostol bolo zakázané ho používať. Vtedajší kaplán pôsobiaci v Brezovej (po bratovi farárovi Paulínym) požiadal architekta Harmicu, aby pripravil návrh kostola. Tento sa začal stavať v r. 1905, dodatočne bola postavená ku kostolu i veža. Súčasný kostol bol posvätený (daný do užívania) 8.septembra 1907. Výstavba kostola mala byť ukončená skôr, ale jeseň v roku 1906 bola daždivá a rýchlo prišli mrazy. Ale nadšení a nedočkaví Prietržania už na Vianoce v roku 1906 spievali v kostole „Čas radosti veselosti…", taktiež tu už v januári prebiehali krsty a sobáše ešte nie v celkom dokončenom kostole.

V roku 2007 si v Prietrži pripomenuli 100. výročie posvätenia chrámu, čomu predchádzala generálna oprava kostola, v rámci ktorej zrenovovali fasádu, omietky a strechu, vymaľovali interiér kostola, vymenili dlážku pri organe, osadili nové

vonkajšie dvere a opravili schody vedúce ku kostolu, ktorých je takmer 100.

V súčasnosti má Cirkevný zbor 500 členov. Služby Božie navštevuje asi 10 %, na výročité sviatky 30 % a na Vianoce všetci. Ročne majú priemerne 8 – 10 krstov, 15 pohrebov. Konfirmovaných býva 12 detí (spojené 2 ročníky). Zlatú konfirmáciu mávajú každý druhý rok. Spevokol pôsobiaci v cirkevnom zbore pravidelne vystupuje na svadbách i pohreboch. Služby Božie v chráme bývajú iba v letnom období, v zimnom slúži cirkevným obradom zborová sieň na fare.

Po zaujímavom výklade sme sa z chrámu Božieho presunuli do zborovej siene, kde sme pokračovali v družných rozhovoroch. Na záver sme si spoločne zaspievali pieseň Chvála Tebe Bože náš. Radi by sme i touto cestou poďakovali bratovi farárovi i ochotným domácim v zbore za čas, ktorý sme mohli spoločne prežiť. Veríme, že naše stretnutie nebolo posledné a radi uvítame cirkevníkov z Prietrže v Adamovských Kochanovciach i v Zemianskom Podhradí. Nech Pán Boh požehná i tento cirkevný zbor.

Pred kostolom v Prietrži

SEMFEST 2011 (7.7. - 10.7.2011)

V tomto roku sa niektorí členovia našej mládeže zúčastnili na Semfeste v Záriečí neďaleko Púchova. Prežili tam nádherný čas s Bohom a ľuďmi, ktorí ho chválili a oslavovali piesňami a slovom. Hlavným rečníkom bol Ulrich Parzany z Nemecka. Téma tohoročného Semfestu bola „Nesleduj, nasleduj...“. Táto téma mala za cieľ upozorniť na kresťanskú pasivitu a povzbudiť mladých kresťanov v nasledovaní Ježiša Krista. Semfest mal aj veľa sprievodných akcií ako biliard, vodný futbal, stolný tenis a ďalšie zaujímavé atrakcie, ktoré spríjemňovali už aj tak príjemné chvíle. Radi by sme aj touto cestou pozvali ďalších mladých ľudí z nášho cirkevného zboru na toto stretnutie, ktoré bude na budúci rok od 5. do 8. júla 2012.

Zborový deň – 16.7.2011

Krásny **letný deň 16. júla**, uvítacie slová brata farára, pripravené súťaže, občerstvenie, ohnisko a všetci tí, ktorí si tento deň nechceli nechať ujsť. Tak vyzeral začiatok nášho zborového dňa.

Hneď v úvode sa deti pustili do súťaženia. Keďže zborový deň nebol určený len pre deti, ale pre všetkých členov nášho zboru, zapojili sme do súťaží aj tých skôr narodených. Deti, ktoré prišli so svojimi rodičmi, alebo starými rodičmi súťažili spolu s nimi. A dospeláci, ktorí nesúťažili športovo, si overili svoje vedomosti o našom zbore, našej cirkvi, ale aj o Božom slove.

Neskôr sa v kostole zúčastnili prednášky brata farára Ďuračku na tému – „Čo je na nás vidieť?“, po ktorej náš kantor Martin Augustín predviedol svoj talent a zahral niekoľko skladieb na organe, pri jednej z nich hrala na flaute Silvinka Augustínová. Všetci prítomní mali nádherný zážitok.

Deti si Božie slovo vypočuli vo dvore zborového domu. Zopakovali si, čo všetko už vedia o našom Bohu a o Pánovi Ježišovi a tie deti, ktoré o ňom počuli možno prvýkrát, sa určite niečo nové naučili.

Dievčatá si potom spoločne maľovali hrnčeky, ktoré sa všetkým veľmi podarili. Chlapci medzitým hrali vodný futbal, nakoniec však pri ňom skončili všetci. Či už ako hráči alebo ako diváci. Pre tie najmenšie deti bol pripravený nafukovací hrad a trampolína, takže sa všetky naozaj vyskákali. Zborový deň sme ukončili spoločnou opekačkou. Vďaka nášmu Pánovi za tento nádherný deň.

Vodný futbal pre všetky generácie

Vyhladli sme

Letný detský tábor

„Som v Božej armáde, som v Božej armáde“ spievali deti v refréne jednej z piesní, ktorú sa učili na detskom tábore. Tieto slová sa spolu s ďalšími ozývali počas piatich dní v zborovom dome, ktorý naplnili deti z nášho cirkevného zboru. Pri lekciách z Božieho slova, ktoré boli inšpirované príkladmi Božích bojovníkov sa naučili, že nie je dôležité, ako veľký je človek, na akú fyzickú silu sa môže spoľahnúť alebo koľko má rokov. Dôležité je, aby si uvedomoval, že silu má od Boha a keď sa oblečie do Božej výzbroje tak, ako to píše apoštol Pavol v liste

Efezským v 6. kapitole, potom obstojí aj proti úkladom najväčšieho nepriateľa. A tak sa deti pokúšali opásať si bedrá pravdou, obliecť si pancier spravodlivosti, obuť si pohotovosť k evanjeliu pokoja, vziať si štít viery, prilbu spasenia a meč Ducha, ktorým je slovo Božie.

Vedúci tábora z radov evanjelickej mládeže si s deťmi počas týždňa **od 25. do 29. júla** rozprávali aj o bojovníkoch, o ktorých môžeme čítať v Biblii: o Dávidovi a jeho boji s Goliášom, o Józuovi a bitke o Jericho, o Gideonovi a jeho boji s Midjáncami a v neposlednom rade aj o Ježišovi, ktorý svojou smrťou na kríži porazil diabla.

Deti si počas tvorivých dielní vyrábali vlastných bojovníkov z balónov, ktorým nechýbala výzbroj. Z papierových krabíc spoločne vybudovali mesto a nakoniec si na pamiatku maľovali trička s rozličnými motívmi. Pamiatkou pre všetkých je plátno, na ktorom si všetci účastníci spolu s pomocníkmi do tvaru kríža otlačili svoje ruky.

Tento letný detský tábor sme oživili výletom na Budatínsky zámok, do Rajeckej Lesnej a Čičmian. Jedno z popoludní nám spríjemnili anjeli Serafína a Kleofáš, ktorí našim deťom pripravili nádherný koncert plný piesní a tanca a deti sa veru nedali zahanbiť – spolu s anjelmi spievali z plných hrdiel o nádhere Božieho diela.

Najkrajšou odmenou pre všetkých, ktorí sa podieľali na príprave a organizácii tábora bola záverečná otázka odchádzajúcich detí: Kedy sa stretneme nabudúce?

Na plti dolu Váhom

August 2011

CAMPFEST 4.-7.8.2011

Aj tento rok sme boli na Campfeste a bolo super. Tak ako sa mení a rastie moja viera, tak sa menia aj moje objekty záujmu na tomto festivale. Po minulé

roky to boli najmä koncerty rôznych slovenských a zahraničných kapiel. Tento rok ma (sestra Evka Kadlečíková - redakčná poznámka) oveľa viac zaujali rôzne prednášky a semináre.

Téma Campfestu 2011 bola „Neodolateľný“ a my sme sa učili niečo nové o „Neodolateľnom originále“, ktorým je Boh. A tak ako žena nemôže byť tehotná na 50%, tak ani človek nemôže Boha nasledovať na 50%. Buď Mu dá celé svoje srdce, alebo nič.

Boli sme tiež upozornení, že častokrát si Ho môžeme pomýliť a mýlime si Ho s „Neodolateľným falzifikátom“ - diablom, ktorý nás láka a pokúša, ale ak mu to dovolíme, zničí naše životy. Neskôr sme sa zamýšľali nad tým, ako a prečo Tomu Neodolateľnému odolávame a boli sme uistení v tom, že aj my sami sme pre Boha neodolateľní. On nás miluje tak veľmi, že dal všetko čo mal, dal svojho jediného Syna, aby sme my mohli mať večný život.
Bol to požehnaný čas, počas ktorého som sa uistila o Božej láske a požehnaní a uvedomila som si, že aj napriek mojej hriešnosti, som pre Neho veľmi vzácna.

V 8. nedeľu po Svätej Trojici **14. augusta** bola po službách Božích pokrstená **Martina Červeňanová**, treťorodené dieťa Martina Červeňana a Daši Červeňanovej, rod. Ondrejičkovej z Chocholnej – Velčíc a **Marko Kallo**, syn Martina Kallu a Ivany Kallovej, rod. Arbetovej z Chocholnej – Velčíc.

V sobotu **20. augusta** bol pokrstený **Ján Misároš**, prvorodený syn Mgr. Vladimíra Misároša a PaedDr. Alexandry Misárošovej, rod. Kabátovej z Melčíc – Lieskového.

Janko Misároš na rukách krstnej mamy

V 9. nedeľu po Svätej Trojici **21. augusta** bola po službách Božích pokrstená **Nela Fabianová**, druhorodené dieťa Marcela Fabiana a Soni Fabianovej, rod. Jašovej zo Štvrtka.

V 10. nedeľu po Svätej Trojici **28. augusta** bol po službách Božích pokrstený **Adrian Adamči**, syn Ivana Lehotského a Jany Adamčiovej z Adamovských Kochanoviec.

Organový koncert

Spolok koncertných umelcov s finančnou podporou Ministerstva kultúry SR a s finančným príspevkom Hudobného fondu pripravil v dňoch 22. – 27. 8. 2011

XX. ročník medzinárodného hudobného festivalu s názvom "Slovenské historické organy". Festival sa konal vo viacerých mestách na Slovensku, posledným z nich bola i Myjava. Koncerty sa konali v chrámoch, kde sa dodnes zachovali vzácne historické organy. Ten myjavský sa nachádza v evanjelickom chráme Božom a vyrobil ho v roku 1870 Martin Šaško. V sobotu **27. augusta** o 19.00 h sme si vypočuli výber z diel G. Muffata, C. Erbacha, W. A. Mozarta, J. G. Rheinbergera, J. S. Bacha, Ch. Ph. E. Bacha a M. Slimáčeka. Na organe hral známy rakúsky organista Ernst Wally. Každý kto prišiel, iste neľutoval čas strávený pri počúvaní nádhernej hudby v Božej prítomnosti. Vďaka patrí všetkým za vynikajúcu organizáciu podujatia. Potešilo nás, že našej prosbe o spoločnú fotografiu vyhovel nielen koncertný majster Ernst Wally, ale tiež organizátor celého festivalu prof. Ján Vladimír Michalko.

Po koncerte

Letný biblický tábor evanjelickej mládeže

„Ale ovocie Ducha je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť. Proti takýmto nie je zákon." (Gal 5, 22-23) Týmito biblickými veršami sme sa inšpirovali počas mládežníckeho tábora, ktorý sme strávili v dňoch **22. – 26. augusta** na chate VOP v Chocholnianskej doline.

Hovorili sme o tom, že všetko toto ovocie Ducha sa môže prejaviť v našich životoch, ak dovolíme Duchu Svätému, aby nás riadil a pôsobil v nás. Každý druh „ovocia" sme rozoberali jednotlivo, rozprávali sme sa o tom, ako sa prejavuje v našich životoch, uviedli sme si príklad na nejakom biblickom príbehu a v modlitbách sme prosili Boha, aby spôsobil zmeny v našich životoch.

Tejto téme boli venované aj hry a súťaže, ktoré pre nás pripravili chlapci. Na pamiatku sme si maľovali tričká a vyrábali sme si závesnú dekoráciu, ktorá nám má „Ovocie Ducha Svätého" pripomínať.

September 2011

Požehnanie na začiatku školského roku

V 11. nedeľu po Svätej Trojici sme prosili o požehnanie pre všetky deti, mládež, učiteľov, rodičov i všetkých, ktorých sa akokoľvek dotýka nový školský rok. Preto i kázeň brata farára sa niesla v duchu múdrosti.

„Od detstva poznáš sväté Písma, ktoré ťa môžu urobiť múdrym na spasenie vierou v Krista Ježiša“ (2. Timotejovi 3,15)

Spomenul v nej i slávneho vynálezcu dynamitu – Alfréda Nobela. Silu dynamitu má aj sväté Písmo, ak mu dá človek priestor vo svojom živote. **Nepodceňujme Bibliu!** Má schopnosť dať múdrosť „na spasenie“; múdrosť, ktorá vedie k záchrane z večného odsúdenia, z večnej smrti; múdrosť, ktorá vyslobodzuje z otroctva hriechu, klamu a klamstiev. Je to múdrosť, ktorá rastie v živote s Bohom.

O múdrosti bolo toho napísaného veľmi veľa. Najväčším zdrojom múdrosti je Duch Boží. Hľaďme na Jóba, skrúšený svojím životom vyznáva: *„Kde možno nájsť múdrosť? Boh pozná cestu k nej, On vie o jej mieste! Lebo On dovidí až po konce zeme a vidí všetko pod nebom.“* Áno, len Boh má ten potrebný prehľad a nadhľad. Jeho očiam nie je nič skryté. On sám je zdrojom múdrosti.

Pritom ale Boh jasne ukazuje, že túto „múdrosť zhora“ môže človek od Neho získať, môže ju nadobudnúť! Môže ňou byť obdarený, môže v nej byť vyučovaný! Jedným z tých najobdarenejších bol izraelský kráľ Šalamún. Jeho múdrosť je príslovečná. Dostal ju od Boha ako mladík, ale neskôr bol vedený k tomu, aby sa o ňu podelil. Svoju zbierku prísloví a múdrosti uvádza slovami: *„Príslovia izraelského kráľa Šalamúna, aby sa človek naučil múdrosti a kázni a porozumel rozvážnym rečiam, aby dosiahol poučenie o múdrom konaní, spravodlivosti, práve a statočnosti; aby dali neskúsenému rozumnosť a mládeži poznanie a rozvahu.“* Áno, múdrosť môžeme získať a byť ňou obdarení. Kto by o ňu nestál?

Aj to, čo napísal apoštol Pavol svojmu mladému priateľovi Timotejovi sa úzko dotýka múdrosti. Pavel napísal: *„Od detstva poznáš sväté Písma, ktoré ťa môžu urobiť múdrym na spasenie vierou v Krista Ježiša.“* Každý kúsok tejto vety je doslova nabitý vážnosťou a dôle-žitosťou. Pozrime sa na ňu podrobnejšie.

„Od detstva,“ hovorí Pavel. „Apo brefús“, brefos pritom znamená už novorodenca, bábätko. Od prvých dní na tomto svete, od prvých krôčikov bol Timotej vyučovaný a vedený k múdrosti svojou veriacou matkou Eunikou a babičkou Loidou. A to je tá najlepšia škola, akú si len vieme predstaviť. Ako vodítko či učebnica slúžila Timotejovi Biblia. *„Od detstva poznáš sväté Písma.“* A tá slúži dodnes aj nám.

Biblia, so svojimi náukami a pravdami, nie je bohom. Je len vodítkom, je mapou. Je ale mapou, ktorú kreslili desiatky ľudí v rôznej dobe: ľudí, ktorých sa Boh dotýkal; ľudí, ktorí mali s Bohom úžasnú skúsenosť. Ale nestačí len študovať

mapu a zostať pri tom. Je potrebné poznať mapu a vydať sa na cestu. Pretože ak zostaneme stáť, nikdy nezistíme kam nás mapa, ktorou je Biblia môže priviesť, k akým úžasným skúsenostiam s Bohom.

„Od detstva poznáš sväté Písma, ktoré ťa môžu urobiť múdrym na spasenie vierou v Krista Ježiša,“ hovorí Pavel Timotejovi. **Sväté Písmo, Slovo vdýchnuté od Boha zapísané v Biblii, môže, je schopné, má silu dať človeku múdrosť.** Múdrosť „na spasenie“; múdrosť, ktorá vedie k záchrane z večného odsúdenia, z večnej smrti; múdrosť, ktorá vyslobodzuje z otroctva hriechu, klamu a klamstiev. Múdrosť, ktorá rastie v živote s Bohom.

„Vierou v Krista Ježiša,“ uzatvára apoštol Pavol. Viera - to nie je len súhlas. Viera je prijatie, privlastnenie si, osvojenie si. A to, čo vierou prijímame, čoho sa zmocňuje, je Ježiš Kristus. Je to sám Boh, ktorý sa stal človekom. On prišiel zhora. On sa sklonil k nám. On je viac ako Šalamún. V Ňom je ukrytý celý poklad múdrosti a poznania. V Ňom je naša spravodlivosť, lebo On sa obetoval za naše viny. O Ňom to tu celé je, bolo a vždy bude. To On nás vedie, keď sa vydáme na životnú cestu s mapou Písma v ruke.

Či už ste teda vekom deti alebo dospelí, vezmite si k srdcu múdre slová: **Poznávajte sväté Písmo, ktoré dokážu dať múdrosť na spásu, a to vierou v Krista Ježiša.** Amen.

Bože, každá nedeľa je pre nás darom príležitosti prebývať v Tvojom dome. Vychádzame zo svojich domovov a bytov, zanechávame tam svoje povinnosti a úlohy, a oslobodení od toho všetkého sa túžime sústrediť na Teba, na Tvoje slovo, na prežitie spoločenstva v Duchu Svätom. A Ty nám štedro dávaš, darmi nešetríš. Len našu dôveru očakávaš. Ty, ktorý si Bohom návratu, nádeje a nevysloviteľnej milosti, pomôž nám s chuťou sa po dvojmesačnom odpočinku vrátiť do školských lavíc, aby sme tam mohli prijímať vedomosti. Pomôž nám, aby sme vo svojom srdci pociťovali lásku k blížnym i k Tebe, aby sme si nestavali hrad z vlastného poznania, ale použili ho pre blaho a dobro mnohých. Pomôž nám stavať svoj život na pevnom základe, ktorým je osobné spoločenstvo s Tebou. Amen.

Novomanželia Mitánkoví

3. septembra prosili o Božie požehnanie pri vstupe do manželstva **Martin Mitánek z Ivanoviec a Lenka Ochodnícka z Ivanoviec**. Keby si každá nota povedala: hudbu nevytvorí jediná nota - nevznikla by symfónia. Keby každé slovo povedalo: jedno slovo nemôže vytvoriť celú stránku - nevznikla by kniha. Keby si každá tehla povedala: z jednej tehly nepostavia stenu – nevznikol by dom. Keby si každá kvapka povedala: jedna kvapka nevytvorí rieku – nevznikol by oceán. Keby si každé obilné zrno povedalo: jedno zrno

nemôže obsiať celé pole – nebola by žatva. Prejavuj lásku skutočným spôsobom, jedine láska premáha utrpenie a vôbec nezáleží na tom, že plody svojej lásky nevidíš. Ako symfónia potrebuje každú notu, ako kniha potrebuje každé slovo, ako dom potrebuje každú tehlu, ako oceán potrebuje každú kvapku vody, ako žatva potrebuje každé obilné zrno, potrebujú i manželia svoju lásku, pretože práve na svojom mieste a vo svojom postavení sú jedineční a nenahraditeľní. *„Dobrorečte stále za všetko Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista.“* Ef 5,20

Pohreb sestry diakonisy

14. septembra vo veku 90 rokov zomrela v Ivanovciach v rodine svojej sestry jedna z posledných diakonís našej cirkvi Alžbeta Mitanová. Narodila sa 15. mája 1921 v Bošáci rodičom Adamovi Mitanovi a Kataríne rod. Chvílovej ako ich šieste dieťa. Napriek ťažkému životu v početnej rodine bola obklopená láskou svojich dobrých rodičov a súrodencov. Ako 18 ročná v roku 1939 vstúpila plná zápalu do „služby lásky“ v evanjelickej diakonii. Verne slúžila svojmu Pánovi v časoch dobrých, ale aj v časoch prenasledovania. Prešla mnohými pracoviskami: v Modre v sirotinci a v materskej škôlke. Tu sa bola zaučiť, aby založila materskú škôlku v Liptovskom Svätom Mikuláši, čo sa aj uskutočnilo. Výcvikom ošetrovania v Palúčanskej nemocnici, kde už sestry diakonisy viac rokov pracovali. Krásne chvíle prežila v Materskom Domove diakonís v Liptovskom Sv. Mikuláši. Spolu s ostatnými sestrami zabezpečovala chod Domova a vytvárala oázu pokoja, lásky, istoty a tepla pri Pánových nohách. V mikulášskom zbore pracovala ako katechétka - učiteľka náboženstva, pôsobila v sirotinci v ťažkých rokoch počas a aj po skončení 2. svetovej vojny. V roku 1952 bola po zlikvidovaní Materského domova a vyhostení diakonís zo sirotinca prinútená odísť z Liptovského Mikuláša. Zakotvila v Brezne ako zborová sestra a kantorka. Ako posledná z diakonís bola v roku 1958 prinútená odložiť rúcho diakonisy. Avšak aj potom, keď už nemohla pracovať ako zborová sestra, po absolvovaní zdravotnej školy s maturitou v Mikuláši pracovala ako obvodná zdravotná sestra. Bývala na fare, takže popri zamestnaní ostala kantorkou v chráme Božom v Brezne i v Hornej Lehote. Žila v rodine br. farára Taslera a pomohla rodine opatriť jeho chorú manželku až do jej smrti. Keďže v Cirkevnom zbore Mýto po Ďumbierom náhle zomrel kantor, na žiadosť brata farára Mišinu kantorovala aj tam, až do svojho vysokého veku, často zastupujúc brata farára i pri zvesti slova Božieho. Do októbra roku 2009 bývala v Brezne, ale zhoršujúci sa zdravotný stav ju primäl presťahovať sa k sestre do Ivanoviec, kde dožila svoje dni. Nesúc si svoj kríž choroby i bolestných spomie-nok očakával splnenie Pánovho zasľúbenia, že ju neopustí a bude s ňou až do konca jej dní. „Ja Tebe dôverujem, Hospodine. Hovorím: Ty si môj Boh!“ (Žalm 31,15)

So zosnulou sestrou diakonisou sme sa rozlúčili 17. septembra na cintoríne

v Ivanovciach. Pri rozlúčke s ňou zazneli v dome smútku slová z knihy proroka Izaiáša 40,28-29 *„Nevieš to? Nepočul si? Hospodin je večný Boh, ktorý stvoril končiny zeme; neustáva a neumdlieva, Jeho múdrosť nemožno vystihnúť. Ustatému dáva silu a rozhojňuje moc bezvládneho.“*

V pohrebnej kázni brat farár povedal: „Keď sa pred 10 rokmi naša sestra Betka, ako ju mnohí s láskou oslovovali, dožila okrúhleho životného jubilea, jej priateľka a spolusestra diakonisa Vierka Fašková napísala tieto slová: „Neohrozene si svedčila o existencii Pána Boha, o Jeho milosrdnej láske, nezlomným charakterom a silou viery všade tam, kde Ťa postavila ruka Hospodinova - v Diakonii a po jej zlikvidovaní tam, kde si potom pracovala.“

Keď zomrie človek, nezriedkavo na jeho pohrebe počujeme o rozličných pamätníkoch, ktoré si svojím životom postavil. Majetok, spoločenské postavenie a mnohé podobné veci dnes rezonujú ako synonymá úspechu a naplneného života. Nič z toho naša sestra nedosiahla, pretože to ani nehľadala. Svoj poklad nemala uložený tu na zemi, kde ho hrdza a moľ môže zničiť, ale uložila si ho v nebesiach. Svojím životom stavala pamätník úžasnému Bohu, ktorý vo svojich činoch neustáva a ani neumdlieva. Nachádzala vždy nové príležitosti, v ktorých mohla vydať svedectvo o svojom nebeskom Otcovi. Na povrchnosť a zvyk odpovedala úprimnou a hlbokou vierou. V závistlivom svete sa nevzdala lásky, ktorá premohla tento svet. A našej sestre sa vždy znova a znova dostávalo uistenie, že Boh je s ňou, dáva silu a múdrosť jej slovám a skutkom. On bol zdrojom všetkého dobrého, čo sme na jej živote obdivovali a zdieľali.

Sestra Fašková o tom v spomienkach píše: „Nezabudnuteľné sú spomienky na naše ranné a večerné pobožnosti, spev a modlitbu, na tiché hodiny rozjímania, na biblické hodiny. Tu sme všetky spoločne na kolenách prosili o odpustenie našich priestupkov a o požehnanie a silu k ďalšej práci.“ A Boh vypočul ich modlitby. Vždy znova a znova dokazoval svoju silu v ich skutkoch, v službe lásky, ktorú konali na pomoc osamelým, opusteným, biednym,...

V jednej brazílskej piesni sa okrem iného spieva: „Len Boh môže dať vieru, ale Ty o nej môžeš svedčiť. Len Boh môže dať nádej, ale Ty ju môžeš zdielať s druhými. Len Boh môže dať lásku, ale Ty môžeš učiť milovať. Len Boh môže dať pokoj, ale Ty ho môžeš šíriť. Len Boh môže dať silu, ale Ty môžeš byť oporou. Len Boh je cesta, ale Ty ju môžeš ukázať druhým. Len Boh je svetlo, ale Ty ho môžeš zapáliť v ľudských srdciach. Len Boh môže učiniť, čo sa zná nemožné, ale Ty môžeš urobiť, čo možné je. Len Boh si vystačí sám so sebou, ale napriek tomu sa spolieha na Teba.“

Slová tejto piesne akoby boli obrazom života našej zosnulej sestry. Pán ju potreboval, spoľahol sa ňu. Povolal ju, aby svedčila o viere, svoju nádej zdielala s druhými, učila milovať, šírila pokoj, bola oporou slabým, ukazovala cestu k druhým,... Kedysi mi sama povedala, že neučila ľudí starým biblickým históriám,

ale skrze ne ukazovala k živému Bohu, ktorý jej k tomu dával silu.

Svoj život zasvätila službe. Na Pánovo volanie: „Poď za mnou!“ odpovedala: „Áno, Pane, idem za Tebou a s Tebou!“ Prežila mnoho radostných chvíľ, ale práve tak smútku, bezmocnosti. A keď prišla staroba so spomienkami na všetko prežité, s bolesťami tela, s únavou po všetkom vykonanom, volala spolu s Kristom: *„Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“* Ale On tak ako neopustil svojho vlastného Syna, nezabudol ani na ňu, neopustil ju. Spomínam si, s akou úprimnou vierou vyznávala žalmistove slová: *„Len v Bohu utíši sa moja duša; od Neho pochádza moja spása. Len On je moja skala, moja spása, môj hrad...“* (Žalm 62,2-3)

Svojou celoživotnou službou, ale aj bolestnou starobou vydávala svedectvo o večnom Bohu, ktorý stvoril končiny zeme a Jeho múdrosť nemožno vystihnúť. Veríme, že dobrý Pán sa k nej priznal aj vo chvíli poslednej, keď sa rozlúčila s týmto svetom a uzrela tvárou v tvár Toho, ktorého dovtedy vnímala len hmlisto, akoby v zrkadle. Kiež jej svedectvo viery, nádeje a lásky aj nás vedie k hľadaniu pokladu, ktorý je pre večnosť uložený v nebesiach.“

V sobotu **24. septembra** bola pokrstená **Natália Hurtoňová**, tretie dieťa Branislava Hurtoňa a Marianny Hurtoňovej, rod. Halíkovej z Adamovských Kochanoviec.

Krst svätý počas služieb Božích

Naša radosť z krstu malej Katky

V 14. nedeľu po Svätej Trojici **25. septembra**, sme mohli byť účastní slávnostnej udalosti krstu svätého spolu s najbližšou rodinou našej malej **sestry Kataríny Noskovej**. Slávnostnú atmosféru umocnila pieseň z ES 289 – „Bože a Otče, do ruky Tvojej, s dôverou vkladáme dieťa svoje. Tento dar, ktorý si nám z lásky dal, prosíme by si ho ochraňoval“, ktorá sa niesla chrámom Božím.

Niektorým z nás sa aj naskytol nádherný pohľad pri predstavení našej malej sestry cirkevnému zboru. Malá Katka otvorila očká a svoje malé rúčky akoby zopla k modlitbe. Nech ju náš nebeský Otec sprevádza a ochraňuje.

Október 2011

Pamiatka posvätenia chrámu

2. októbra, v 15. nedeľu po Svätej Trojici sme si na slávnostných službách Božích pripomenuli 227. výročie posvätenia evanjelického a.v. kostola v Adamovských Kochanovciach. Je to miesto našich spoločných modlitieb, oslavy

Hospodina, miesto, kde podobne ako mnohé generácie predkov aj my počúvame Božie slovo, miesto, kde sa prichádzame stíšiť a upokojiť. Do nášho kostola prichádzajú rozliční ľudia, v rozličnom rozpoložení a s rozličnou motiváciou. A takisto ako naše motívy sú rôzne aj naše očakávania a túžby. Niekto si chce zaspievať, iný čaká na kázeň a niekto ... Každý si niečo nájde.

Boh ale chce viac ako náš kostol. Pán Boh totiž nepotrebuje stavbu z kameňa a tehly, ale potrebuje človeka. Túži po nás, aby sme Mu slúžili, Jeho ctili a žili v tomto svete Jemu na česť a chválu. My sme ten Boží chrám, v ktorom túži Hospodin prebývať. Ozdobou kochanovského kostola teda nie sú diela ľudských rúk a umu, ale tí, ktorí do neho pravidelne prichádzajú, pretože oni tvoria chrám Boží, ktorý si zo živých kameňov postavil Ježiš Kristus.

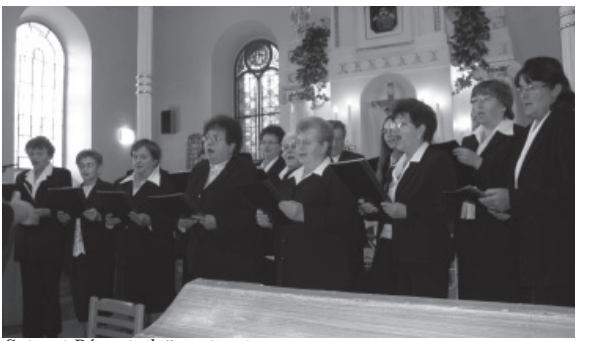

Spievaj Pánovi, duša spievaj...

Zlatá konfirmácia

Vždy slávnostná atmosféra v chráme Božom v tento spomienkový deň **9.októbra** je pre všetkých niečím výnimočná. Mnohí spoznávame medzi konfirmandmi svojich známych, blízkych a radi sa s nimi zas po rokoch stretneme tu, kde pred 50-mi rokmi spolu vyznávali svoju vieru v Trojjediného Pána Boha.

Brat farár sa jubilujúcim konfirmandom prihovoril biblickým textom 1.Tes.1, 2-3 – *Ďakujeme Bohu za všetkých vás, kedykoľvek sa zmieňujeme o vás vo svojich modlitbách, a neprestajne spomíname pred naším Bohom a Otcom dielo vašej viery, úsilie lásky a vytrvalosť nádeje v nášho Pána Ježiša Krista*.

Dnes akosi nevidíme, že by sme si vážili človeka takého ako je, ale Pavol ďakuje práve takýmto spôsobom. Za čo si dnes jeden druhého vážime? Aké vlastnosti sú u neho vzácne? Aj tieto otázky sme si položili pri premýšľaní nad Božím slovom. V kázni ďalej zaznelo: Zmysel kresťanského zboru nie je v tom, že sa máme pekne k sebe správať, dôvod pre váš spoločný život, spoločenstvo je v aktívnej činnosti, je aj v modlitbách, keď prosíme jeden za druhého. Aby nás zdolala činná láska, vytrvalá nádej, viera, ktorá koná, láska ktorá miluje bez podmienok, nádej, ktorá vytrvá.

Za jubilujúcich konfirmandov sa prihovorila a poďakovala Alica Godálová r. Kočická, ktorá zaspomínala, že ani brat farár Albert Predmerský to nemal v období konfirmačnej prípravy s nimi jednoduché. Tak ako pred polstoročím, tak i pri spomienke na konfirmáciu všetci pristúpili k Večeri Pánovej, mnohí i so svojimi blízkymi.

Po službách Božích jubilujúci konfirmandi prijali pozvanie do zborového domu na malé pohostenie a spoločne sa venovali svojim spomienkam.

Pred kostolom po 50 rokoch

V 16. nedeľu po Svätej Trojici **9. októbra** bol po službách Božích pokrstený **Andrej Cholvad**, druhorodené dieťa Andreja Cholvada a Lenky Cholvadovej, rod. Mitanovej z Adamovských Kochanoviec.

V sobotu **15. októbra** bol pokrstený **Samuel Hurtoň**, syn Petra Hurtoňa a Martiny Šikudovej z Melčíc – Lieskového.

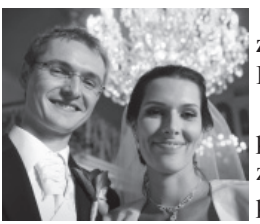

Novomanželia Nováko vi

15. októbra uzavreli manželstvo **Ing. Peter Novák z Melčíc – Lieskového a Mgr. Zuzana Neshodová z Banskej Bystrice**.

Pán Ježiš Kristus hovorí, že dobrý strom nemôže prinášať zlé ovocie a naopak. Ak vo svojom vnútri zhromažďuješ zlobu, nenávisť, aj tak sa raz podľa toho prejavíš. No ak je tvoje srdce naplnené živou vierou v Boha, láskou, nádejou, tak to je zákonite vidieť aj na tvojom (nielen slovnom) prejave. Lebo i tvoje ústa hovoria len to, čím je preplnené tvoje srdce. Ak máš v sebe zatrpknutosť, horkosť, vyžaluj sa s tým Bohu. On dá do tvojho srdca i vedomia schopnosť milovať i odpúšťať. Zrazu pocítiš, že niekto ťa má rád a že i ty môžeš a máš mať rád tých, ktorých Boh postavil vedľa teba. A tvoja reč bude zrazu úplne iná, ako predtým. „Lebo z plnosti srdca hovoria ústa.“ Mt 12,34b

Zborové presbyterstvo

Dňa **19. októbra** sa stretlo zborové presbyterstvo na svojom druhom zasadnutí. Zborové predsedníctvo informovalo prítomných, že 28. januára 2012 sa končí desaťročné volebné obdobie zborového farára Mgr. Jána Ochodnického. V nasledujúcej rozprave sa na základe cirkevných zákonov rozoberali možné postupy pri voľbe zborového farára, ktoré riadi seniorálne predsedníctvo.

Presbyterstvo prerokovalo žiadosť Martina Križka z Adamovských Kochanoviec o kúpu časti parcely, ktorú vlastní náš cirkevný zbor spoločne s rímskokatolíckou farnosťou v lokalite Horné políčko a odporučilo zborovému konventu schváliť odpredaj 118 m2.

Zborový dozorca informoval o zámere zatepliť fasádu novej fary v roku 2012. Nakoľko tento plán prerokoval a schválil stavebný výbor, zborové presbyterstvo súhlasilo s prevedením týchto prác a odporučilo hospodárskemu výboru vyčleniť potrebné finančné prostriedky pri príprave rozpočtu cirkevného zboru na rok 2012.

Poďakovanie za úrody zeme

Stvoriteľ neba i zeme! Zasľúbil si, že dokiaľ bude trvať zem, sejba ani žatva, leto ani zima, deň ani noc nikdy neprestanú. Ďakujeme Ti, že tento múdry stvoriteľský poriadok stále trvá a je zárukou Tvojho požehnania pre udržanie života na zemi. Bohato požehnávaš zem, vydáva úrodu a nasycuje všetko tvorstvo. Tvoja otcovská starostlivosť o miliardy ľudí, nespočetné zvieratá, vtáctvo a ryby prevyšuje našu chápavosť. V úžase sa skláňame pred Tebou a ďakujeme Ti za všetko stvorenstvo. Prosíme Ťa však, aby si nám dal múdre srdce, ktoré by sa rozdelilo s Tvojimi darmi, neľutovalo nič, ak treba pomôcť blížnemu v jeho núdzi alebo nešťastí. Všetko, čo máme, máme len od Teba, a preto tak nám daj nakladať s Tvojimi darmi, aby sme ako dobrí šafári dobrodení od Teba prijatých mohli raz pred Tebou vydať počet zo šafárenia. Zachovaj plodivosť zeme, riek a lesov pre česť Tvojho svätého mena. Amen.

V 17. nedeľu po Svätej Trojici **16. októbra** bol deň priam stvorený na to, aby sme mohli Pánu Bohu poďakovať za všetko, čo nám v tomto roku požehnal v našich záhradách, poliach, lesoch a lúkach. Za to, že máme dostatok jedla, i všetkého, čo potrebujeme k životu, za pracovité ruky, ktoré starostlivo obrábali pôdu až napokon pozberali ovocie svojej práce. V neposlednej miere však vďaka najväčšia patrí Bohu, veď on dáva vzrast i vlahu všetkému čo s láskou kladieme na stôl. Ďakujme Mu vždy, keď sa sýtime plodmi z Jeho rúk.

Služby Božie s našou Jarkou

30. októbra sme v 19. nedeľu po Svätej Trojici na službách Božích privítali pre nás príjemnú návštevu, ktorá však ani nie je návštevou, pretože sestra kaplánka Jarmila Zajíčková je pre nás stále „našou Jarkou“. Po viac ako roku, keď medzičasom zmenila svoje pôsobisko (z miesta zborovej kaplánky v cirkevnom zbore Banská Bystrica bola preložená na miesto seniorálnej kaplánky Zvolenského seniorátu v Dobrej Nive) sme spoločne prežívali služby Božie, na ktorých sestra Jarka poslúžila kázňou Božieho slova. Na základe textu z 5. knihy Mojžišovej 8,2-9 zdôraznila, že Boh prehlbuje náš život viery, a preto pamätajme na svoju minulosť, v ktorej Boh tak veľakrát úžasne konal, zachraňoval, pomáhal, dával nám silu, múdrosť,... Nezabudnime však ani na prítomnosť, pretože Boh nás vychováva k tomu, aby sme Ho spoznali, a tak mohli vykročiť aj do budúcnosti s istotou, že nie sme opustení a osamelí, ale máme na svojej strane svojho Boha a môžeme spolu s apoštolom Pavlom vyznať: „cieľ mám vždy pred očami“.

Po kázni sa Jarka prihovorila ku všetkým prítomným a poďakovala za modlitby z jej rodného zboru, ktoré jej pomáhajú vykonávať neľahkú službu. Poinformovala nás tiež o svojom momentálnom pôsobisku a úlohách z neho vyplývajúcich. Nech nebeský Otec žehná službe našej Jarky, aby tak napĺňala poslanie, ku ktorému ju náš Pán povolal.

Viliam Klimáček – Horúce leto 68

Nie je tomu tak dávno, čo sme mali možnosť prežiť dramatické osudy protagonistov hry Horúce leto 68 na doskách divadla Andreja Bagara v Nitre. Nie všetci však mohli vidieť divadelnú hru na vlastné oči, a tak sa spisovateľ, dramatik, režisér, herec Viliam Klimáček po oslovení brata farára Dušana Tótha rozhodol, že tento príbeh spracuje knižne.

Dušan a Valika Tóthoví

V týchto dňoch uzrela svetlo sveta knižná novinka Horúce leto 68, ktorá opisuje skutočné príbehy mnohých Slovákov, ktorí museli emigrovať do im neznámej krajiny, čo všetko tam zažili a že začiatky tam veru nemali jednoduché.

Keďže Viliam Klimáček je trenčiansky rodák, mohli sme byť aj my účastní prezentácie tohto diela, ktoré sa konalo v stredu 26. októbra 2011 v Krajskej knižnici v Trenčíne. Na prezentáciu prijali pozvanie aj hlavní aktéri príbehu – nám veľmi dobre známy evanjelický kňaz žijúci v Toronte Dušan Tóth s manželkou Valikou.

Priateľskú – komornú atmosféru umocnilo i vystúpenie detí z nášho cirkevného zboru Barborky a Kristínky Horňákových i Mateja Štefanca. Pri piesni, ktorú

autorka nazvala „Horúci príhovor“ úžasne vykresľuje situáciu náhleho odchodu z krajiny. Po jej vypočutí sa zaleskli slzy dojatia i v očiach vzácnych hostí.

Manželka brata farára – Valika Tóthová spomenula niekoľko úsmevných príbehov, s ktorými sa museli vyrovnať, keď chceli začať život v novej vlasti, tak ďaleko od domova. Čím všetkým si museli prejsť, čo všetko ich v cudzom svete čakalo si môžete prečítať v knižnej novinke Viliama Klimáčka, ktorá sa v týchto dňoch dostane na pulty kníhkupectiev. „Každý jeden z nás, ktorý je tu, alebo za hranicami, je šťastný, že sa mohol podeliť o svoje osudy s majstrom Klimáčkom“, dodala v závere Valéria Tóthová.

Po skončení prezentácie zotrvali prítomní na krátkom neformálnom stretnutí so vzácnymi hosťami a ich blízkymi.

Horúci príhovor

Zasvitali ranné zore,
keď sa Slovák bral za more –
a svoju rodnú krajinu,
vymeniť on mal za inú.

Zanechal tu v tú hodinu,
svoju mamu, aj rodinu,
kamarátov, svojich známych,
šiel do krajov mu neznámych.

Dušan zobral však za ruku
svoju manželku Valiku –
a malého syna Peťka,
veď to je ich radosť všetka!

Možno vrátil by sa aj rád,
delil ich však ostnatý drát,
v rukách Božích nástroj si bol,
s Tvojou vierou „zlo si zmohol“.

Zažil si „Horúce leto“,
dobre, že už také nieto,
vysielal si do éteru,
že máš v svojom srdci vieru!

Prešlo 43 rokov, urobil si veľa krokov,
spoza mora v svoj kraj rodný,
on je Tvojej lásky hodný.

Pri príležitosti prezentácie knihy „Horúce leto“, napísala Emília Bátovská

V 19. nedeľu po Svätej Trojici **30. októbra** bol po službách Božích pokrstený **Filip Zajíček**, prvorodený syn Zdenka Zajíčka a Bc. Ivany Zajíčkovej, rod. Blažinskej z Melčíc – Lieskového.

November 2011

V sobotu **12. novembra** bol pokrstený **Patrik Estergájoš**, druhorodený syn Dušana Estergájoša a Moniky Estergájošovej, rod. Michaličkovej z Melčíc – Lieskového.

Zborový konvent

Z dôvodu vyhlásenia volieb seniorálneho dozorcu Považského seniorátu ECAV na Slovensku bol na 21. nedeľu po Svätej Trojici **13. novembra** zvolaný zborový volebný konvent. V tajnej voľbe odovzdali konventuáli 101 hlasov bratovi Ing. Svetozárovi Naďovičovi a 42 hlasov bratovi Miroslavovi Mikovi.

Ďalej tiež schválili predaj časti pozemku v Adamovských Kochanovciach, časť Horné políčko Martinovi Križkovi z Adamovských Kochanoviec z dôvodu doriešenia prístupovej cesty k novostavbám v tejto lokalite.

Naše spoločenstvá

Detská besiedka

Detská besiedka v našom cirkevnom zbore je spoločenstvo, v ktorom sa stretávajú deti vo veku niekoľkých mesiacov až po 13. rok. Je súčasťou aktivít nášho cirkevného zboru mnohé roky, a preto vedenie detí k životu s Bohom je pre nás všetkých prirodzeným poslaním. Všetky deti, ktoré navštevujú zborové priestory v nedeľu od 8.30 hod. majú možnosť zažiť prekrásny čas v prítomnosti starších i mladších kamarátov, štyroch vedúcich pracovníkov a najmä v prítomnosti Pána Boha.

Každú nedeľu sa na detskej besiedke stretáva asi 15 až 20 detí, pričom celé spoločenstvo navštevuje približne 30 detí. Naším poslaním je, aby každé dieťa malo možnosť spoznať Boha a Jeho úžasnú lásku k nám, bez rozdielu toho, či už o Bohu počulo, alebo je to preň neznámy priateľ, ktorého potrebuje spoznať.

V prvej polovici cirkevného roku sme deťom rozprávali rôzne príbehy o Ježišovi, Božom Synovi, ktorý sa stal človekom a žil na zemi presne tak, ako tu teraz žijeme my. Snažili sme sa rozprávať príbehy, aby deti pochopili, že Ježiš mal rovnaké radosti a starosti ako my, hoci bol Synom Božím. Počas letných prázdnin sme samozrejme pripravili obľúbený denný tábor s témou Boží bojovníci. Či na detskej besiedke, alebo počas tábora sme sa snažili všetky preberané príbehy kombinovať s piesňami. Známe múdre slová vravia, že kto spieva, dvakrát sa modlí. A ten, kto skutočne spieva Bohu zo srdca, slávi Ho a spevom sa prihovára nášmu Spasiteľovi. Veď ako inak Mu poďakovať za Jeho skutky a milosť, ktoré nám preukazuje, ako spevom alebo rozhovorom v modlitbe? Po letných prázdninách sme sa zase začali stretávať každú nedeľu. Tento školský rok sa oboznamujeme so Starou zmluvou a snažíme sa deťom podať veku primeraným spôsobom každý príbeh, ktorý ovplyvnil život predošlých kresťanov, ale zároveň sa týka aj nás. Z príbehov sa môžeme poučiť a načerpať z nich novú nádej. Plány pre školský rok 2011/2012 sme pripravili konkrétne pre našu detskú besiedku. Snažili sme sa ich maximálne prispôsobiť deťom, ktoré poznáme a s ktorými pracujeme. Naším cie-

ľom je doplniť ich doteraz získané vedomosti o nové a nepoznané. Pripravili sme pre nich zaujímavé aktivity, hry, maľovanky. Najnovšie máme aj chvíle maškrtenia zvolené podľa konkrétnej témy, aby si vedomosti neosvojovali iba pamäťovo, ale aj skúsenosťami.

Pre nás, vedúcich, je vedenie detí k viere v Boha prvoradým, pretože týmto vedením vytvárame novú generáciu kresťanov. Snažíme sa, aby každé dieťa spoznalo Božiu vôľu a aby dokázalo kráčať po Božej ceste, ktorá je bezpochybne tou najsprávnejšou. Veríme, že každé naše úsilie bude vidieť a každá naša modlitba bude vypočutá. Boh nás povolal, aby sme privádzali dietky k Nemu, a preto sa spoločne snažme splniť Jeho vôľu.

Klub na pevnej skale

Počas minulého roka sa stretávalo spoločenstvo dorastu s názvom Klub na Pevnej skale. Klub je určený pre každého, kto má vek od 11 do 14 rokov a má chuť stráviť čas so svojimi spolužiakmi a priateľmi, alebo chce spoznať nových.

Prečo práve Pevná skala? Toto spojenie sme si prepožičali z príbehu o dvoch staviteľoch, v ktorom nám Pán Ježiš hovorí, že svoj život máme postaviť na Pevnej skale, ktorou je Boh. A potom môže prísť silný dážď alebo búrka, ale náš život bude pevne stáť, rovnako ako dom, ktorý je postavený na pevnom základe.

Cieľom našich stretnutí je predstaviť Boha aj tým, ktorí Ho poznajú len málo, alebo vôbec. Je to príležitosť dozvedieť sa o Ňom a o kresťanstve niečo viac, zistiť, že Boh zasahuje do našich životov denne, pomáha nám a je naším najlepším Priateľom.

Chceme ukázať, že všetko, čo v živote robíme, akákoľvek činnosť, sa dá robiť s Bohom. A vtedy, keď si uvedomujeme Jeho prítomnosť, je to oveľa lepšie, naše zážitky sú intenzívnejšie a radosť o to väčšia. Veď aj v Biblii sa píše: „Lebo lepší je deň v Tvojich sieňach ako inde tisíc;“ Ž 84,11

Stretnutia Klubu na Pevnej Skale môžeme nazvať neformálnymi stretnutiami, kde môžeme v dobrej nálade prežiť zaujímavé veci a jedinečné zážitky pri rôznych hrách, aktivitách, skupinových prácach, diskusiách a podobne.

Klub na Pevnej Skale je kopec zábavy a niečo podobné sa nedá len tak ľahko nájsť. Klub umožňuje každému spoznať Boha a skúsiť, akú zmenu môže spôsobovať v našich životoch. Treba Mu to len dovoliť.

Spoločenstvo evanjelickej mládeže

Podobné je naše spoločenstvo učeníkom, ktorí kráčali s Ježišom. Postupom času Ho spoznávali a prostredníctvom Neho spoznávali aj Nebeského Otca a Jeho slovo. Často sa stávalo, že Ježiš spolu s učeníkmi išiel okolo rybárov. Títo rybári celý týždeň pracovali. Okrem svojich povinností týkajúcich sa rýb, si nachádzali aj iné činnosti, ktoré ich počas dní zamestnávali.

Keď v sobotu podvečer išiel okolo Ježiš, volal na nich, aby nechali všetko, čo robili a išli za Ním a nasledovali Ho. Niektorí rybári za Ním išli a verne Ho nasledovali, mnohí však Ježiša odmietali. Vždy si našli niečo dôležitejšie, čo bolo treba urobiť, ako práve nasledovanie nejakého Ježiša. Veď už o Ňom predsa počuli a mysleli si, že to im stačí k šťastnému životu. A možno si povedali, že ten deň nie je práve vhodný, ale nabudúce pôjdu určite. Ježiš, trpezlivý priateľ, prišiel aj ďalšiu sobotu a potom aj tú ďalšiu. Ale rybári vždy našli niečo iné, zaujímavejšie a lákavejšie.

Čas plynul ďalej a z občasného odrieknutia sa stal zvyk. Niektorí rybári boli príliš prehlušení všetkými vecami okolo seba, ktoré na nich kričali: „Nechoď!“ a preto prepočuli jemný a láskavý Ježišov hlas, ktorý šepkal: „Poď za mnou.“ Iní rybári sa po čase rozhodli, že za Ježišom predsa len pôjdu, ale vplyvom sveta sa im stalo, že z cesty, ktorá viedla za Kristom zišli a zablúdili. A potom boli zase iní, tí ktorí našli správnu cestu, chceli Ježiša nasledovať, ale prišli neskoro. Keď si konečne popri všetkom našli na Ježiša čas, nebolo už žiadne spoločenstvo učeníkov, neboli žiadne sobotné stretnutia. Bol iba Ježiš, ticho šepkajúci: „Poď za mnou!“

Do ktorej skupiny patríš ty? Si ten, ktorý si vždy nájde niečo zaujímavejšie, čím strávi sobotný podvečer a nakoniec sa ti stane, že Ježišove volanie už nebudeš počuť? Sú pre teba internet, facebook, televízia alebo priatelia posedávajúci v bare zaujímavejší ako Ježiš? Už si kvôli všetkým týmto veciam celkom prestal počuť Jeho hlas? Skús sa teda na chvíľu stíšiť a počúvať Ho. On totiž nekričí, nie je násilný, práve naopak. Je jemný, priateľský, nežný a vždy ti dáva na výber. Tak kam sa rozhodneš isť?

Alebo si za Ježišom už vykročil a zrazu si sa na tej ceste stratil? Zviedlo ťa z nej po čase niečo lákavejšie a zaujímavejšie? Skús sa obzrieť okolo seba a nájdi si opäť cestu k Nemu. Ak to nedokážeš sám, určite sa v tvojom okolí nájde niekto, kto ti v tom pomôže. Možno práve v sobotu na mládeži.

Ak si sa nenašiel v žiadnej z týchto skupín, daj si pozor. Raz sa naozaj môže stať to, že ty budeš chcieť byť súčasťou spoločenstva okolo Ježiša, ale bude neskoro a ty už nebudeš mať kam prísť. Buď ako Šimon, Ondrej, Jakub a Ján. Títo muži celý deň lovili ryby, ale keď išiel okolo Ježiš a zavolal ich, aby Ho nasledovali, nechali všetko, čo mali a išli za Ním.

Biblické hodiny

Biblia – jedna z najvydávanejších, najpredávanejších a najčítanejších kníh na svete. Kniha kníh, pre mnohých žriedlo sily a poznania, pre iných ťažké, nezrozumiteľné čítanie.

Aj vy ste sa mnohokrát snažili čítať Bibliu a nevedeli ste ako na to? Znova a znova ste ju otvorili, začali čítať a potom rezignovane odložili? A pritom čítanie

Biblie je radostným privilégiom veriaceho kresťana evanjelika, za ktoré bojovali už naši predkovia. Je podmienkou viery a viera je podmienkou spásy.

Práve pre Vás sú určené biblické hodiny, ktoré sa už druhý rok konajú v našom zbore. Pod vedením brata farára sa každý týždeň prečíta určitá časť Biblie, doplní podrobným výkladom brata farára, diskusiou i kontrolnými otázkami. V uplynulom roku sa biblické hodiny konali v čase od 20. októbra do 6. apríla a podrobne sa preštudoval List apoštola Pavla Galatským a Žalmy 32 a 39. Teraz pokračujú stretnutia od 18. októbra štúdiom historickej knihy Starej zmluvy Nehemiáš.

Spoločenstvo evanjelických žien

Spoločenstvo evanjelických žien v našom zbore sa pravidelne stretáva už desiaty rok. Jeho poslaním je napomáhať pri duchovnom raste našich sestier štúdiom Písma svätého, osobné svedectvá a výmena skúseností.

Stretávame sa prvú nedeľu v mesiaci. Po privítaní a modlitbe nášho zborového pána farára zaspievame pieseň zo spevníka. Prečítame zadanú perikopu z Biblie a brat farár nám podrobne vyloží a objasní danú tému. Nasleduje diskusia k danej téme, ale nielen k nej. Súčasťou stretnutí je i literárne okienko, v ktorom sestry recitujú aktuálne básne s kresťanskou tematikou. Po zaspievaní piesne a spoločných modlitbách sa naše stretnutie končí.

V tomto roku sme boli pozvané na stretnutie žien Považského seniorátu do Trenčianskych Stankoviec, ktorého sme sa zúčastnili. Získali sme nové poznatky a vedomosti.

Ďakujeme Pánu Bohu za požehnanie, ktoré prežívame na našich stretnutiach, pri štúdiu Biblie, piesňach a modlitbách.

Spoločenstvo evanjelických žien pri modlitbe

Namiesto záveru

Škótsky kňaz Alexander Whyte bol známy tým, že na kazateľnici vždy vyslovil povznášajúcu modlitbu. Vždy si našiel niečo, za čo bol vďačný.
V jedno nedeľné ráno bolo počasie veľmi pochmúrne. Nejeden člen jeho zboru si cestou na bohoslužbu určite pomyslel: „V takýto mizerný deň náš kazateľ určite nenájde nič, za čo by dnes mohol byť Bohu vďačný.“

Keď sa začala bohoslužba, všetci zostali prekvapení, pretože svoju modlitbu Whyte začal slovami: „Ďakujem Ti, ó Bože, že všetky dni nie sú také, ako ten dnešný.“

Štatistika a náš cirkevný zbor

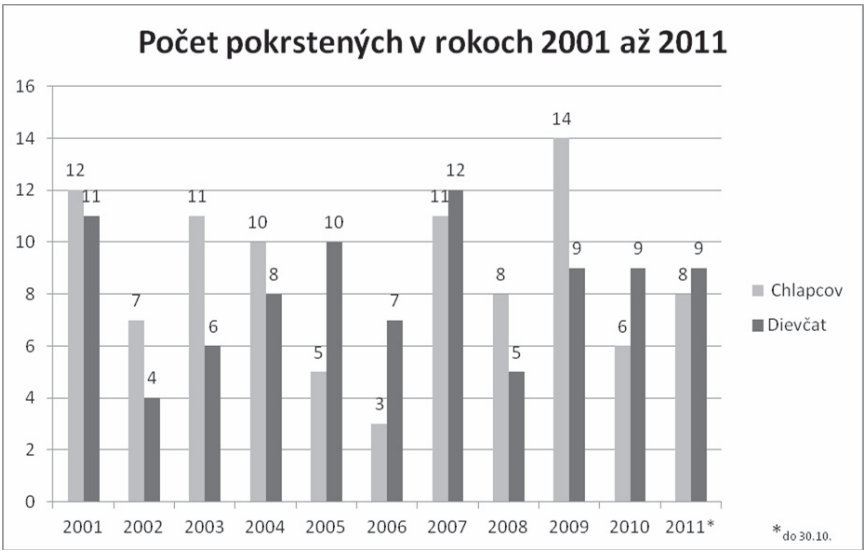

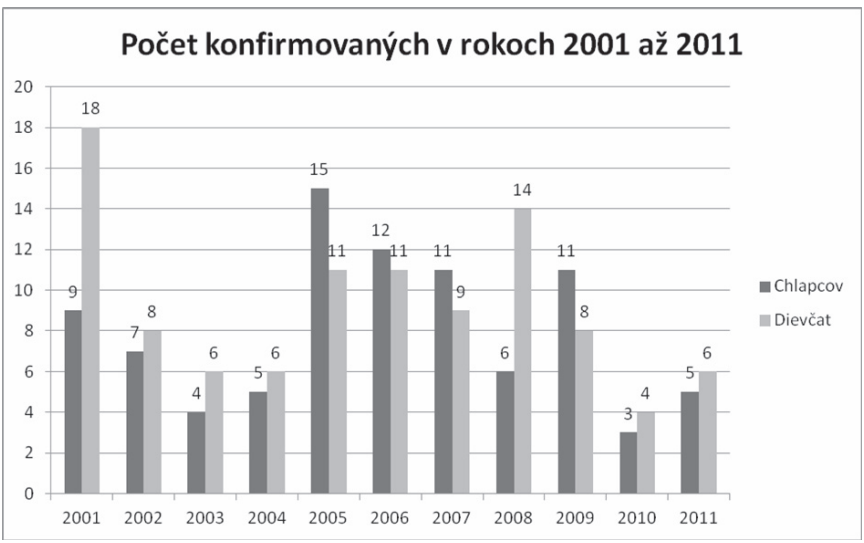

Štatistické údaje cirkevného zboru od 1. 11. 2010 do 15. 11. 2011

Pokrstení (19):
Alex Miko (Melčice – Lieskové)
Dorota Staňáková (Ivanovce)
Miriam Hasenovičová (Bratislava)
Martin Petrík (Chocholná – Velčice)
Dávid Fabian (Melčice – Lieskové)
Natália Pavlíková (Melčice – Lieskové)
Naďa Hudecová (Melčice – Lieskové)
Natália Vidová (Ivanovce)
Martina Červeňanová (Chocholná – Velčice)
Marko Kallo (Chocholná – Velčice)
Ján Misároš (Melčice – Lieskové)
Nela Fabianová (Štvrtok)
Adrian Adamči (Adamovské Kochanovce)
Natália Hurtoňová (Adamovské Kochanovce)
Katarína Nosková (Adamovské Kochanovce)
Andrej Cholvad (Adamovské Kochanovce)
Samuel Hurtoň (Melčice – Lieskové)
Filip Zajíček (Melčice – Lieskové)
Patrik Estergájoš (Melčice – Lieskové)

Konfirmovaní (11):
Alexander Drgo (Ivanovce)
Branislav Matejovič (Štvrtok)
Daniela Ozimá (Melčice – Lieskové)
Denis Tunega (Chocholná – Velčice)
Diana Nedorostová (Melčice – Lieskové)
Dominika Fabianová (Melčice – Lieskové)
Klaudia Letková (Melčice – Lieskové)
Milan Kusenda (Ivanovce)
Samuel Ciesar (Chocholná – Velčice)
Veronika Ondrášková (Ivanovce)
Alžbeta Ozimá (Chocholná – Velčice)

Sobášení (5):
Mgr. Vladimír Misároš (Melčice – Lieskové) a PaedDr. Alexandra r. Kabátová (Trenčín)

Zdenko Zajíček (Melčice – Lieskové) a Ivana r. Blažinská (Melčice – Lieskové)
Miroslav Bugala (Dubnica nad Váhom) a Ing. Silvia r. Sagarová (Dubnica nad Váhom)
Martin Mitánek, BSBA (Ivanovce) a Ing. Lenka r. Ochodnícka (Ivanovce)
Ing. Peter Novák (Melčice – Lieskové) a Mgr. Zuzana r. Neshodová (Banská Bystrica)

Požehnanie manželstva (1):
Jarolím Zajíček (Melčice – Lieskové) a Emília r. Foltínová (Melčice – Lieskové)

Pochovaní (27):
Anna Fabianová r. Horňáková 87 r. (Melčice – Lieskové)
Eva Malová r. Kudlová 89 r. (Adamovské Kochanovce)
Dušan Seneši 54 r. (Trenčín, cintorín Adamovce)
Oľga Dudová r. Staňáková 70 r. (Melčice – Lieskové)
Anna Fabianová r. Fábiková 85 r. (Adamovské Kochanovce)
Ľuboslav Cholvád 58 r. (Adamovské Kochanovce)
Jozef Vilímek 73 r. (Chocholná – Velčice)
Katarína Križanová r. Meravá 90 r. (Ivanovce)
Michal Hulvák 87 r. (Adamovské Kochanovce)
Miloslav Kutal 77 r. (Chocholná – Velčice)
Anna Jurigová r. Vašková 90 r. (Ivanovce)
Zuzana Vidová r. Chrenková 87 r. (Adamovské Kochanovce)
Anna Kallová r. Meravá 86 r. (Chocholná – Velčice)
Ján Foltín 89 r. (Melčice – Lieskové)
Ondrej Pavlík 90 r. (Ivanovce)
Anna Bučková r. Pavlíková 83 r. (Trenčín, cintorín Kochanovce)
Ľudovít Margetín 78 r. (Ivanovce)
Ján Chmelo 79 r. (Chocholná – Velčice)
Ľudmila Predanocy 84 r. (Melčice – Lieskové)
Ján Peter 76 r. (Chocholná – Velčice)
Božena Chlapíková r. Čechová 83 r. (Bratislava, cintorín Melčice)
Eva Jurigová r. Ondrejičková 71 r. (Trenčianske Bohuslavice, cintorín Ivanovce)
Vladimír Juríček 70 r. (Chocholná – Velčice)
Alžbeta Mitanová 90 r. (Ivanovce)
Margita Gajdoštinová r. Janáčová 88 r. (Adamovské Kochanovce)
Anna Križková r. Mitanová 85 r. (Melčice – Lieskové)
Jaroslav Fabian 41 r. (Adamovské Kochanovce)

Milodary na vydanie ročenky
od 1. decembra 2010 do 15. novembra 2011

Bohuznáma rodina (Kochanovce) 22,50 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 20 €, Bohuznáma rodina (Adamovce) 40 €; Bohuznáma sestra (Ivanovce) 15 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; Bohuznáma sestra (Melčice) 20 €; Bratia a sestry z Melčíc 18 €; Bohuznáma rodina (Lieskové) 15 €; Bohuznáma sestra (Ivanovce) 10 €; Bratia a sestry z Ivanoviec 128 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; Bratia a sestry z Lieskového 20 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 15 €; Bohuznámy brat (Lieskové) 10 €, Bohuznáma rodina (Kochanovce) 40 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 15 €; Bohuznáma rodina (Štvrtok) 20 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; rod. Zaťková (Melčice) 10 €; rod. Nováková (Melčice) 15 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 30 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznámy brat (Lieskové) 20 €; Bohuznáma rodina (Lieskové) 15 €; Bohuznáma ro-dina (Velčice) 20 €; Bohuznáma rodina (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 20 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 30 €; Bohuznáma sestra (Trenčín) 5 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 20 €; Bohuznáma sestra (Trenčín) 10 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 10 €; Bohuznámy brat (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina (Nová Bošáca) 10 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 20 €; Bohuznáma sestra (Kochanovce) 15 €; Zuzana Zlatovská (Melčice) 20 €; Bohuznámy brat (Adamovce) 30 €; rodina Plesnivá (Melčice) 10 €; rodina Fabianová (Lies-kové) 10 €; Bohuznáma sestra (Ivanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina (Lieskové) 20 €; rodina Nováková (Ivanovce) 30 €; Bohuznáma rodina (Melčice, Ivanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; rodina Baďurová (Štvrtok) 20 €; Bohuznámy brat (Ivanovce) 10 €; Bohuznáma sestra (Ivanovce) 10 €; Bohuznáma rodina (Cho-cholná) 10 €; Bohuznáma sestra (Velčice) 30 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 5 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 10 €; sestra A. Petrechová (Chocholná) 10 €; Bohuznáma sestra (Chocholná) 35 €; filiálka Lieskové 40 €; rodina Jurčová (Adamovce) 10 €; s. J. Zbudilová (Chocholná) 5 €; s. L. Vetráková (Chocholná) 5 €; s. E. Struhárová (Chocholná) 5 €; s. D. Červeňanská (Chocholná) 5 €; s. E. Madilová (Melčice) 10 €; s. Ľ. Knupová (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Velčice) 20 |€; Bohuznáma sestra (Chocholná) 30 €; Bohuznáma sestra (Melčice) 20 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 10 €; filiálka Velčice 50 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 20 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 20 €; Bohuznáma sestra (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Cho-cholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 20 €; Bohuznáma sestra (Mel-čice) 10 €; Bohuznáma sestra (Lieskové) 10 €; Bohuznáma rodina (Ivanovce) 13 €; Bohuznáma rodina (Chocholná) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 10 €; Bohuznáma rodina (Melčice) 5 €; Bohuznáma rodina (Kochanovce) 20 €.

V tomto časovom období naši veriaci darovali na vydanie ročenky 1426,50 €. Za túto úctyhodnú sumu úprimne ďakujeme.

Obsah

Úvodom **4**

Základné informácie o Cirkevnom zbore **7**

Srdečne vás pozývame **9**

Kronika cirkevného roka 2011 ..... **10**

Naše spoločenstvá **49**

Štatistické údaje Cirkevného zboru **55**

Čriepky z detských úst pri stretnutiach brata farára s deťmi v materských školách:

- ***Pán Ježiš sa narodil v jaskyni, pretože aj zvieratá Ho chceli vidieť.***
- ***Po smrti pôjdeme do ne-, ne-, ne- ... Nemecka!***
- ***Školák nikdy nefajčí. Fajčia len dospelí a starí ľudia. Oni sú na to dosť hlúpi.***
- ***Keď prší, to sa vlastne Pán Ježiš sprchuje.***
- ***Pán farár nemôže byť chorý. Veď koho iného by Pán Ježiš uzdravil ak nie jeho?!***

Ročenku zostavili a na jej tvorbe sa podieľali:
Ján Ochodnický, Elena Šikudová, Ľubomíra Adamčiová, Eva Kadlečíková, Eva Mikušaťová, Oľga Kusendová, Emília Bátovská, Michaela Adamčiová, Juraj Adamči

Grafická úprava a tlač:
Tising tlačiareň spol. s r.o.
Odborárska 3
915 01 Nové Mesto nad Váhom

913 05 Adamovské Kochanovce 212
Tel.: 032 / 64 902 85, mobil: 0905 / 574 190
E-mail: faraakochanovce@mail.t-com.sk,
kochanovce@ecav.sk
www.faraak.sk